

المعرف
بعصا عن
دست العمل
لرئيسي ارش عرب

سیاس زوار از اول مشکلی راه را زانه در کرد اینها
شنا کی به بانگ این دو همان این زن و پسر شد که تو زن
و پسر و اول این انجیخه علوی و لیلی عورت سکان عالم از نزد زن از
قصب السبق این زقدی **نظم** کسر آنکه علی است و ال
پرسکهای قمی خوش کاره **نظم** فی ازان فی ایکار
ظاهرت بری زبانه راغب بر وانا و ملم شرخ احصار کند
و اول مظهر و صدوق و ماضی علی الفونک زبان
بغیر سازن جاری و لول و غلود و فتنه را غلبی
او ملغز افراد زد و منشی عاذن از نیزه بدهست
الغاظ خوش این سیده او اید و وث عقاومت
شاده مخصوصه دکت سنه بولاس تعبیر اینه ایله
ارایش و پیاویرد مقام صحیح الخانش مرزا کی
روح فرزاد کد مطرد خوش اوز زنهم از لیلی
صوت که بدله زن توانه هر وا زولد قدر بر زر که که
اعلیعاق و پیچ از کد دل و جوان بیقرار زن دست
افز و هنر کنور شد **نظم** نول میل از نک عیز

هر کل کم او لطیف نماده برصاص ایش نواز دیون
بلعثش آن طیج استاد کماله صحت جوده کشت بی مقدوه
صوف اینه و بیهوده ایش و ایش و بیهوده سخن ایش
دیار ایش نمی آن و که ایش ایش و استهانه کل کل ایش
الله اند فیا و نواز رکانه زن بر جنده خود و محظیه
قدرت نیزه عاجزانه **نظم** قدر ظرف نکار رفیع و دکار
ایشیه حکم بر یک سرا بر و دین بخی عربی اد که دنیو
بر خشن بر اکر شاطئ کی خام سحر ایش ایش
ایشاره بولو بینیکاه اه نثار او لی الابصر جویه باز
اویت **نظم** بوریچ سلادر بیت نکج و بخیره
ذیت و ترتیب و خذینه عیش و لند من و سوی
العل ایشی اید منی فدقیه را کو دله و مده ایشی
والاعات باب **الالف الفوخت** آیت ده داشتم
اغزی صوانه کمال ایشانه **نظم** جود و سلطنه خشم
زیس خایت **ایام** پیغ **ترآی** ده ده ایش
و اول صویا آیب حسرت دل و علاقه **نظم** در ده ایش
غزی از لعل قوای حسرت کیمیه ایه و دم خضر ایش
آیش ارید روح **نظم** فیا کمال ایش و دیش
کیک نایزه در کن ریخه نغایب آیی برو سک را اورد

بسر که خنوم کرای میکند ساده من، بیفوتان
ازین بیار از سرمن و کریه، از پا ز خود اند نزدی
سلامان نظم لعل دانم ز جام ز توش و فرج خانجور
زین فدک فتوتین برد صار ز جنهر سرخ شفوه نظم
خواهی خشیه کاهان دهنم، بکل روبی هدن که بر
جهنم، اصلی از پیار خود دسته که کاهانی نظم
ز دهنم باره در دین دسته خوش که برایه ز طاقی هنر
خیوه، ازو پر بست اغنه فانیه لذت سلامان نظم
ما اکن و دیمان تقدیل بست عالی کسی نایمیان
بیگر کوچیج بینت از ووف بربت دیوایی
حافظ نظم بدرست که انسان حی بربت که باری
رکه دراف بیوام بست ازو کره که اند بیوام کی
ضیائی نظم که سرمه ایه که از کوچت بیهوده
از من دیوانه دکر کرد ازو پهلو کرد، اند دو دلک
عشار نظم خلا پیتا بیوام بیست بود و رو
چرا میدانیت ان که دیبلو، ازو پهلو غنی که میز
ظاهر نظم گهون نیام یفت داراد ای بست بیلی
مهشت ای شیخ جان سخراحت، ازو کر کرد میل
علای نظم کو کر که من از من بوجان زکنند میں

اتو رسانه جانی حسنه کناره کنم ازو دندان گز
 اندیم قطع امید یادا صلی دندان امید بگز و دستا
 نظر دنام کنست زین دندان با من راحظ طلبی
 شکام دنام نیز گز ازو دل بر ایشتن که چیزور
 اول خوبی نظر نمذک جون بخت خود افسوسه
 وزان دار رکی خیزی پر از وحاظ بست اذان
 فاشن لند حفاظ نظر سی به رکست طرفی بخت
 از غایت پر کنفومنه سوریه بست زشما
 از رکورس اکتا غالب اولی هائمه ظری شب
 از روشنی بر از روز بتوی شب و روز بیت هم روی
 ازو طوق بر مثیل تلقای نظر بدان طوق و توکان
 بست ناجوی زمز طوق بر و نجوسید کو از عقیل
 برفت از آزادی حق تلقاه نظر راع بکید و مده بیک
 شورین محلخانه رک پژوهه کند بکید صد بر خفت
 ازو ناخ برفت مثیر از پر و الی بیچ نظر طایی عقل ارج
 اسی ایغ که کشت برفت موطنی خنثی ز و خلاطفه
 اشیان بروافشانه نز کلید جوانی نظر نامهجان
 استیج جانی ایشند مسیون بر عیجه بیافت نه
 ازو دلمن افشا نمذک نظر نمذک سیل این بیشانه

دامن

دامن ازو دل بر فت اند دامن دل بکرفت درت
 بروافش نمذک سکان نظر دیبا چو کرد که دست
 ده ایشتن افشا نمیست لو بر این خاس روت
 و هنر نکه بخانه و شی نظر شیخ ایشانی کرد
 بر کسان نه ده افت ده ایشان دل برو و ران نمیزد
 اکر برای قولا کی گلو و سخا لفظ کهنه غرقدار کهنا
 غفت سریده کهنه کهنه من غوکننا اکر برایه اکر برای
 سازه کهنه اکر ایشان طیون طیون و سخان
 لفظ ایشان طیون ایشان طیون طیون و سخان
 او ایشاد دعوت نمذک سکان نظر بست فرو و فرق دل
 ده چیز که کوشیده راه ایشتن کهنه بزانت او اکر
 سند فلکیه سیام طبله باید پر ده سازکن طرسیده
 ایکن اوز کن اصلی او زیده اکر ده در نمک ناصل
 معن ایشان نمیکرد ده حال بولید و سخن معدی
 سه ده بیا زمانه و نمیکن اب کهنه
 صره بیز سا بور نظر ایشان بین سکان و شی
 اخراجی بخلاف ایشان بخکانی ایشان کرده اند
 اب دندان بیون و مغلوب ایوس نظر و نمیت بایو
 کر بز و دعا دست ایشان بیز نمیکن بیز بیز

مرض از نگارش و نیواین زاده هر سرورد درست از زن
سکن هزار و دفعاً بدین شفته از روسن بگش
 مرادم حاصل ایله دیگر رفیق شکسته بر سرت
 نوار زدن من است که دچار نوکی ایون زنگان
 دل یار گشان او بخی میخواهد بروند و خواهی
شتر بعید شر پوچه از زندان شفته فم شنید دل
 ضمیر از زنی چند دک در دل یار بینه است
 از زنی بنت تو، چون یار زد و دل میخکت
سینی قدر دل شکن از زن و زنگ از دل تو شفته
 دل از زن دچار شد ایل بگشت از رو دل میخکت
 اولون چند دل دله فاله عوض وجود کلیه بخت
 ازان با زانه برو لحظه خود رخان لفظ ایون زاده
 اونهش را زانه داشت بگون اولانه من عن سند
 سکان نظری نویسم از جوانی بازدشت میز رمان
 دفتر عیش های از شنیده دک بریل و دل علی
 تاب بلو مرغات سند شر زانه روز برازفده اب
 از جنسی است باز هر گشان اولونه بعد سند
 زانک که تزیین سکین نظر است آن هم از قاتمه شهود زیرت
 از بن دندا جان ولدم سکان شخی بی رکن

ب دندا مند سکان شفته دست زنگت کرد
 برو چنان داشت حکای بج پرور از بیان شفته
 سبع طالع و موافق شدیه عربیت از دندا و برسان
شتر لپش کرد و چند ایس جوینه ظرفیها از این شفته
 ملام خوانده اب دندا دیر رخانی شفته هدای
 سند نهاده دل کار اب شتر زانه هاش دندا
 کنای چنانچه ببر عصت کار بیل زانه ای و معنا سمعه
شتر اکن ایه بکیر تراسته کنید و مراجعته بزر تقدی
 بیصف بونزند دلی بیر لرها حقی اینکه ایه که مانندی
 که به دش بردار خواهی داشته بکشند همچوی
 شد اینجا نه بطریت موکلا است بکشند همچوی
 اور دیجاس شرارش بز خراب بخی بز بز سند
 قیز نیس بور میخنده همچوی برجی بز بز
 اس بک کنده بیکن تا قدم همچوی سوزنی از سار شفته
 در راه او بمحبین امکن جین اند خواهیت و او
 اصلی اینین در زاده های عجیب بیش از لشنه رازه
 دلی ببر رشته بیاد بینکن و متری از ده دیر ایکم شفته
شتر و سملاق است صبار و غذر برو راست جوی از ده
 سوهانست دیس و دست دصریست دل چک و شفته

بافت کس کو میگیرد و خدمتی مردش از این بین نداشته
 از این کوش سلسله شاهزاده خوش بخواهد وزرن
 کوش بگشد، هر دسم بکوش غایمه زانه شهان
 از این درست بوگونه بونواع حافظه خود را زن
 درست ملایم سرو سامانه دارم و من هر چیز را لف
 مشوش دارم که آن او تلو که هر چیز ناشنی خوب نیست
 سهان ^۱ قضا آن اتفاقی فکر کنم میدم بجنیش ^۲
 خوب باید از این طلاقی درین خواهه دیما از این بعد
 و چنین سینه خود فراسانه را کلم سارش فتن
 از این خواهه اخوبه او میدم از این روز پدران
 فتن ساره ای و کرد ترکتند از این عالم کشید و اداره
 این رفاقتاندا درم ^۳ فتن شدتند از هر چیز امکان
 براند از آن هم بر آموخته اگر کوش ^۴ کوش بکوش ملا
 شملی این سرمه ^۵ اگلکو کوش خاست خالت بارث
 و دیگن سواد و دهد من شاد امکنی کوش ^۶ ششم
 اگلکوش راغر خوازیز نبوده کدو او کشت و لیکن
 امکنی کوش نبوده، حسن و اطاعت حسره ^۷ هم زد
 ان رجحی کیکه هستند و را انت شیر و غاز رایانی
 فتن و دک بازان سکله لعائش کشی کیکه که ده جن حق

غذ او را بخوبم نمیگرد او ره ^۸ مدایله بیکش
 و چکه را صلی معنا سی کوچک کلایق شنده ده بیکش
 مکلامه را معاذی ای ایقت افراه اید رخوره ده بیکش
 کی فانی ^۹ ظلم زاورد نیخا شفافه شیره ده ای عرض
 برد بسیاره بجهیه ای ایلاده دیر بکوش خالک ^{۱۰}
 بسته مهر و بار اینه ای ایلاده خوش ^{۱۱} کانیون
 ماد چه ناید بند روابه در گشت ^{۱۲} ماب ^{۱۳} الافکه و
 این بیکه بجه غلقه ^{۱۴} ده بیکل علاقه کسی بوقه ر
 دیگه بجه حضرت بد لر ^{۱۵} کوش بند ش بجه بجه
 کعنی ره ^{۱۶} این هج ^{۱۷} غلقه بیکه بجه بند ش بجه بجه
 ترداره بونکه اصی و برجقه وارد بیکه ر سکجه
 رهایی اندک جیبم خیثت ^{۱۸} ده ره و جیبم که او ش
 نفڑا ره ^{۱۹} در بیکه و کوش بجه و غلوخم خواست ^{۲۰} ای
 غور گن که این سخن ترداره ^{۲۱} ای ده شوشه نزد
 بوشی ^{۲۲} هچیره و قد زنجهت ار شکانه و کوش بجه ^{۲۳} ظلم
 خوار جان هیار بوفت شود مال و مصال ^{۲۴} شادی بشن
 کان ره بز دشکشون ای ^{۲۵} ای ده ^{۲۶} ده بکش
 قبا حکله ده بیکه بجه حضرت بد لر سکجه ^{۲۷}
 سرکش لاله ملت و دکس ^{۲۸} خود را بکش این بکش ده ای ده

کویشی بکر که اینکه می بدانم ایوار فاقد کوئند نیک
 تر کم سبک خیلی بود و نیکر. **ناینی غلط** شد و زدن
 بیدر نیک شنکر و ایوار اس اند بک **با**
الائف المضمرة استخواه او بست که هست شنا و میں
 بیان ناید و نیک را **اصفی** **استخوان** **استخوان** من که از ناید
 صدچا سکت **استخوان** **استخوان** **استخوان** **استخوان** **استخوان**
ناینی خانم دیدست ای انسن **فراتر** اه ای **استخوان** **استخوان**
 گونه نکند **استخوان** پوش چکر و عناست در که
 در نیک صلی و نظاهر تو **تجهیز** **تجهیز** **تجهیز** **تجهیز**
 نی و **تجهیز** **تجهیز** **تجهیز** کرد که او **کرد** ایون بزیری
 بون ایش و چک ره **هدیه** اید را **اصفی**
ناینی نای خانم با همان نکند **الوجه** کرد و نیک
 اور اس که نای خانم **شمان** **شمان** **شمان** **شمان**
 نوبه داده **که عنق** **که عنق** **که عنق** **که عنق**
 خواسته **نمودی** اولانی **دلت** **دلت** **دلت** **دلت**
 و نیکه دیشد **حاط** **حاط** **حاط** **حاط** **حاط** **حاط**
 که کاه فک صواب **هزارد** که نیزه **غور** **غور** **غور**
نهنی **نهنی** **نهنی** **نهنی** **نهنی** **نهنی** **نهنی**

جایی **بای** **بای** **بای** **بای** **بای** **بای** **بای** **بای** **بای**
 ایزرا ماروس این **نک** او **نک** **نک** **نک** **نک** **نک** **نک**
 بر نیت **نک** **نک** **نک** **نک** **نک** **نک** **نک** **نک**
 بویست شا اس عیار **بای** **بای** **بای** **بای** **بای**
 نای **سلما** **سلما** **سلما** **سلما** **سلما** **سلما** **سلما**
 اید و ب شاء مطوت قار **عین** **نای** **د** **نیزه** **نیزه** **نیزه**
 ایسید نایت **نایت** **نایت** **نایت** **نایت** **نایت** **نایت**
 ایسید خطا لر **نک** **نک** **نک** **نک** **نک** **نک** **نک**
 قصد نایت **نایت** **نایت** **نایت** **نایت** **نایت** **نایت**
 آخیر نایت **نایت** **نایت** **نایت** **نایت** **نایت** **نایت**
 ایسید بود و نک **نک** **نک** **نک** **نک** **نک** **نک**
 بکار بود ای **نای** **نای** **نای** **نای** **نای** **نای**
 نیو سیس ایزون **کز** **کز** **کز** **کز** **کز** **کز**
 بای **نای** **نای** **نای** **نای** **نای** **نای** **نای**
 طرقی نای **نای** **نای** **نای** **نای** **نای** **نای** **نای**
ناینی **ناینی** **ناینی** **ناینی** **ناینی** **ناینی** **ناینی**
اینک **اینک** **اینک** **اینک** **اینک** **اینک** **اینک**
 و بروین **کر** **کر** **کر** **کر** **کر** **کر** **کر**
اینک **اینک** **اینک** **اینک** **اینک** **اینک** **اینک**

خونزده دیر لر کال جمیع این جهانه ده خود
دنداشت و ایا رسن زند خور نکند. باید مجاز شد
که جهودهای خوچکانه نام طبیعت فراز نام سکون
خایسنر لوازمه باشد هستن خارید و غلوب این راه
او مجیع کما بین دید. **قطعه** خوچکانه شد و هم تو نیز
نمگذرد و ریس خالد او میر و درجه است در همین میان
میکنند چنانی او بالا تراز سیاهی گلی و یکریسان
پوشن اوت رو هر قدر اوطه و دیگر روح صلب اند لر
طامن خصوصیه هر اسم که بگویند نوگوی بسیگر
اسمه دلوسنه داد و کهکشان اش را بدینه بینیزند
نهاد و درست **نقش** صدر که کوه الیج است
و حسن یک از اینها بالا تراز سیاهی گلی و یکریسان
بالا خرسه ایود که نفخه که وزعنیست سرخ زنده و
بالا تراز سیاهی گلی و یکریسان بالا تراز سیاهی گلی و
اید و دیگر داد و کجا باوکن منعا سه **نقش**
حسانه با کوهه عشقی برگزین و دیگر دیگر دیگر
برهه سویه و هن و بسو زند باوکن برد و متله
بنچال **نقش** نه سرخ خوار بسرمه هر سب و ماقوله
سرمه که باوبسمه ناما و بایی کرفت اکنیست با پایه

گندار و حمار و سیاه نشست خواه اصنی طب
مشت ششم که رشید نشست خود را در دست خود دارد
افسر برای کم اشتزول فور قی کنایی نشاند
هر آنچه است نشسته را بخواهند هستند اینکه غریب
و محیر است اسکر موضع فاتحی را باشد
سیاه بروند بسبیل داده است که هستند جنگلین
او رعایت کنند اگر خدا غرقی خود را خواهد
دیگر پروردید از لارا نور نظر پروردید که
تو خواسته دیدن دعوی کرد که خانه خوبی نمی تواند
باب الال المکمل مخصوص بدان اور در ان عذر
اطلس کنی تقویت کنند از کوئی سیم باز آدم با صدر بیان
به کوئی نیست زیانی باز اور این کسانی باز خود را از دادی
راست خلدر کمال اینها را خلیل از کوئی خود و دشمن
نوجو شمع وجود خواست تن از دیگران این سالا یاد کرد
نهضت خود دعیار بیند و خلسته باز ما و نیز پرسید و داد
حست نیست باز باز بتواند بخوبی خوبی نظر اینها
نیز او اونت را باز نمی سرمه اینها را اینها اینها
سینه شده اند که هر چیز را که می خواهند می خواهند
ازین مکمل را بیکار خواهند داشت اینها باشند خود را
برای اینها از اینها خواهند داشت و اینها از اینها خواهند داد

بایی فشره نابت قدم اول رکمال اصوله
 بایی بفت ارم و دفعه تو خالم ریت معه
 اربودم اش سوانم رسه فسته دختره
 نظام همان کام و ناکام خوی سه رجود
 کامکنی ج بایی فشره بایی نابت حافظه
 ایمه حافظه بایی در طریق قیام ل چون
 کنو طلعت معه از بلهت محست بعد
 مرکوبانی بعفتر و رای تو نکن خوش بازی
 پیر عی زید جرا غدر رز بلوچ و بیک بر حضرت بر
 شاعی فخر عالمدیل سداز پر کانت جن و دیه
 شهروان بایی بکل طبلیان پیر بجان آمد
 شاعی فخر نالام را کلکوست کن فن نارون
 صیره و ارسنی بچاره مران بایز بایز دیز بایز
 صرع بچان از ایام خوی و من از آن کرد و بیک
 نشت بی اعب اولد حافظه ایچ بیک
 کل ایچ کان برو مار چوی بخود سکش و بو اند اخت
 کامی در بایه سفان بی رکمال اصوله معه نشت
 از نیک طلاقت و رفک بگز نشانه هم
 ایمه نابت ند ملک حافظه معه مار و حسن

بیعی فرش قودس سکانه مصع محظا بانو بروخا
 کنکی در بایی با بایی دشت متک خال صع بازه
 توند و باده بار بایی با ویکلو ز احکم بر استه
 سکان صع ماقله جبار به چلنوند سفان باوس
 برادر انوکل مقایله معارضه رکمال حضنه
 کسر برادر و جوکد و بایه تو بد سکانه تیغ دشنا همکنن
 چون بجا بایی و کانوچه ره رکمال اصوله نتن
 زر کن مح موعده سر برادر و اغمو کوی به فرس
 باشون با افسری نابت کامیل و بیو ایه حضرت
 ظلم او بید بصری خوبه رفت چوچونه مرکش بیداند
 عشق سر نابت دکربر راز سرف ظلم تکه ناغا
 سر نابت باشی بخانه برقا نظر راسته
 بایی زان بود بوصه او تو در در بیهی ظلم طاکس و ای
 چون بخلاند آهدن بیغ س بر حضنا ناینگ کرد
 بایست و خواب شد ایاعی اویشه ران هنکل
 در ده بایست ایلی کمپ بود و خواهی بایی
 طلخ بخونه ز نات کم دستی بخوب فت الی اویشه
 دیگر شمشیدی ظلم خوش بیشی کرد راغوس بیرت
 نا بوز بز بعلو نفت دست من بکاب رو و

سه ایل اهلی **نظر** فریده در دله آمد زدن برخود
 کشته بخونه دل آخ رمکز بر او در وقت **دیگر**
 یاده از درستی اند من بچ عجم مغارس مکری غم و ریشه
 اصرای برداش رو **دیگر** مضرابا ول کمال است
نظر پنج برخود بجای خود چنان که لشتن جوعل
 زیورت برخواه خود و خذان بای قته
 پوستیا در **نظر** اینها کل اول تیرچیت بجهنم
 مردمیا فیصله هر این بهانه بعده دستیا به
 دخ و برز **چشم** سیتا م رانه که میکنند لاف
 باز میان از این دقی خط **برداخت** منقول اولی
 کمال صفتی **نظر** خوبی زای ما کوش شفیف را
 زکوش بیه بدو کن بکاری برداز و خالی قالی
چاچی **نظر** درین این بسی طبی دیه بای خانه دار
 زن اخراج باه و قاع غاولد **نظر** و که اس نهایتی
 هر کس تا بید احتی ای ای اولاد و کار و کام ایلی
 نظای **نظر** خود اند نامش بردارید بید ایت نیمه
 بجهنم بکار **رسید** فهم کرد سایه عیمراد که نظر
 روج سپید کمال **اسعیل** **نظر** بجا ای سی بجهنم خود
 مرتبتی استنکیم نیز زلفت بر سر بربر و فراز

چاچ ایشانه که بفرورفت **غم** بای جای بدهی ایشان
 اش ایشانه **نظر** وقت برده بصفحه نظر غضب
 کند صبح بجهنم فرو رود خود نفس نکر **دزرو**
 ستر خانه نه دعوای **نظر** برده بخون خود بیه نهاد
 فروش زهرس نوی ای **نظر** **چش** بر وی **فارغ**
 ای ای شفاهول **نظر** ماد خیا ای که بخون بر سر
 داد و بزرا ز هم ای ای ایم تو راز خشن بر و دکار
 کار سرمه ای **نظر** ای
 بخون فیاضیس هدم بچیر بر و بزرا ای ای ای ای ای
 بیه و زیبی با خود وقت و هر که فیه بیه بیه
نظر که بطری طوره دهون ای ای ای ای ای ای ای ای
 سه ایصال خود بیه بیه بر که طسره ای ای ای ای ای
نظر بای ای بیه و طرب بیه بیه بیه بیه
 از دل بر قوای کرد بر دفت لازم حافظ **نظر**
 نهادن کا هم اخلاق عالم که کسر و خا و عده من خواهات
 بید برود **دید** بید مسلی بید کرد خاطق **سر** **چش**
 مانند نکنید بید رسید و رسید خاره فطره بای ای ای ای
نظر بر دیگر ای
 بدقیق بر دل ای ای

مفتاح اللهوه مسجد ریانه بعده خوب بر
 اولیق مسکونه دار اوام غلطاید و سب جمهور
 او فر لر عالیه و هفت طلوبور درفت آنچه
 حایون **لطف** بوسیه ش پیمانه بودم رسیل
 از پویش **لطف** باید سر عالم بفر و هنی بازم
لطف کشانی **لطف** غلام خلق بکوش تویم هر خدا
 کنار کنم و مهار ابعاط سفروش **لطف**
 اید و حکم سکان **لطف** و بغیرت مصلحت اراد
 فاندر بکشیده ش میل بجز ازار نویض آنا
 بکشیده او آنکه اید و حکم بسلام **لطف** تو
 بگشیده لات است راستی که بمنشی
 مست با محل کوهر بر او نشست اوج ایمه
 قریکه کو نواده در حکم است **لطف** هر کن که بمنشی
 با تو بسیار بروز نا شنیده سکان **لطف** باعی ایش
 ز زبانه شع و منب محبت نمایه سید دم بیاش
 بجکست سرسته بایانت و تابش نهاده و این
 بث بد و بروز هم برشت رسکان او دجاده
 آنکه لقا سیل طایه او غدر رکای **لطف** دلاعشه و نیز
 رویجاه ذقن رسکان کش جند میر و در جهاده

لطف عجم بکر و مت مع تهمکر کنان
 جون کنم رازمن بروز ایفا دخان **لطف**
 بروز فتا و خی دیلو ریاضتی **لطف** شفتم قشنگان
 خودان دل بکسی هر کن و رفاقت و سریع اهان
 اذانک غلام **لطف** پرسی پیش ترست رسوا و ملارت
 آنکه دیگر هر اهداف را که قرض مخصوص است آنکه
 پرستخواهی است مکاره دو و باشدند بدوره فری لر
 جایز **لطف** عای بینه بینی رفتن **لطف** پرسی کاره بینه
 بینه دلکه و بخت دلخی دیلو ایچل صحنان **لطف**
 صبا بعده داش **لطف** میکله شکست **لطف** رسیده و روز
 بینه سان رنک **لطف** طلاق نهاد کو زد زلقد ایضا
 اتر اولد عصرا **لطف** نزدیم طلاق ش جز رزاق
 خاره جام ما و مهر بر طاق بر کرفت **لطف** نویل آنکه
 الد حافظ **لطف** من ای دلیل پیش ارجو اهم موضع پیش
 آنکه بیری خروشان **لطف** کاره بیکه در در و در و پیش
 بوزه بیات رس **لطف** دیدن من دلخواه خواجه پیش
 مید و بروز هم بکسر و در بیانه ای در و **لطف** متن
 سکان **لطف** سالحه ایکن طبادم ترا و ایجهت خواش و قلت
 فرقت کی روا و ارسکن بروز هم چی جمیع **لطف**

نظم دو سمعان او کار قسمه هر و مر مکو^ه را که کنیم
 او حجت نکرد می بوده بعصر پیغمبر اعظم خارج است
 از نظر اهل در رفت چندان در بست و بدن که
 دمی بکرد رفت بهم از سید حسین اول در زمین
 همانی نظم بدان ایند که امشب بهم رسیده است
 کی ب وقت و مردم و بهم رسیده که می تواند
 شود حلقه دو سر شد عده دو رست چی باشی بهم رسیده
 که نهم مجا بر بحکم افود ریعنی بر طرف بیدر شمی
 نظم مرجد و نیزت ز محنت ای شاهزاده ما ز کنم
 جلیل که نهادم که اقصی نظم ای سردار است
 زونیک نهم نهادم یعنی ای اجر سرینه نهادم
 بیان ایش پیر شعر عربی ای ای ای ای ای ای ای
 بایان نیزت بدرانی سرینه داره سایی جیزت مک
 پر شن بیان ای ای دست سخی طهیر نظم
 پر خود که جهون ای باد دست او و خویه و دهدی
 بیکار داده باد عیان ای ای ای ای ای ای ای
 نظم خانه ای نظم من کی بر کات برد که نیزه
 باد خانه ای بوز ای ای ای ای ای ای ای ای
 ای بسی خوبم و خوبم بولت بیکار داده نظم عنان

نیزت

ناینیزه و رجاه نیزت مثل نظم دو سو ای
 دین که باین فنا نیزه ای بوده پیر اول
 با فتویی کسان در راه مه فی بس نداشت
 او خاید و مکدر اقصی نظم ای سب بحر لخال
 و خط بسته کیوس تری فاره بس نداشته
 رس سکنده خود میباشد در نیزه کاکل بشاند
 و میل نیزه که کن جان راین ایست ایز نیزه
 کاکل رسی کن بس زلف سخن نیزه ناینیزه
 ایله سو بید و مکدر ایمه نیزه بس زلف سخن
 نیزه زانی وی ملکی اکنتر بس زلف سخن ای
 مثل سکری نیزه جو خط سخن داشت که حق
 میگوئی زنده باما بس زلف سخن میگیری پس
 کوش ای نیزه ای نیزه ای نیزه ای نیزه
 زلف توقد خنده بیز وی ای نیزه ای نیزه
 ای نیزه بکنیت و پس کوش ای نیزه ای نیزه
 مخربی ای نیزه کارک بغل جناب ای نیزه کارک
 ای نیزه حضرت مولانا ناطق بوقوع ای نیزه
 مکنتر نیزه بغل جفت ای ای ای ای ای ای ای ای

نظم

بجای او اکن حعنون حافظه ^{لطف} ده روزه مهر
 کروان افشد است و افسون ^{بی} بجا مان ران
 فرست شماریا را بجل حلال حسر و نظر ^{مادر}
 کن خالان زلب شراب ن بخوده بار بچل کن بمنظ
 روز درین طلاس خود بچل حلال کجای ^{لطف}
 بجی خورست از سفر زکان شادمان ساخت جان
 غزه کان بد فرقه بدمتریخ و حشی در رش قائم
 بیک فرنجه بد تماز هم اسرط پیچی از خوش بک
 رفت تا جان پلک میسانند خاصان زد عرق میانی
 خوش توار و تختنم ^{لطف} بعصد جان کوئند ^{لطف}
 از داد و فایوسن کدر نزد بخت خوش قار پلک ^{لطف}
 بدرو تو بی طالع و اختر سو خیر بر ام خالی میان
 نظر ^{لطف} بخت بد ره رو فارسی بتویی بساخت آن
 جوانه زوان خالی رخوا فدر غایه و برجی ^{لطف} باشی
 پا ایلد فدا منع کش کمال صعبنا ^{لطف} برجی آن
 و عارض وان لاف غیری ^{لطف} جان من رجیت
 بدین حال نازین کاهی بکتفه شدیده حرف
 اید ره رخوا ^{لطف} بجان توچان من زان تو
 دل و جان من برجی ^{لطف} بجای تو در سنج ^{لطف} سعدی

آن شهو اکرم غمان ^{لطف} کرو جوالد رو بنت زمان بود
 شد عان ^{لطف} خلق خلق سداده همسراهند ^{لطف}
 آن شهو ازند عان ^{لطف} باده مت
 کشک شکر حافظه ^{لطف} اخوا و بخت به بجای
 تو شیدم اکراز خضرست سرت کل زاده مت
 با واده مت آن در دیر لر خاطر ^{لطف} ساکنان درست
 عفاف سکوت باسم راه نشین باز هست زاده
 مستکاره در لر ^{لطف} زیمهانش جامی ای زاده
 اکرم بمنک بود روت آن مستکاره باده ^{لطف}
 اول معنایت سکان ^{لطف} باش تا عجایی و روضه
 دهانه کل سرخ ^{لطف} باش تا طاهرین رو پرداز و زدن
 بالاد و ^{لطف} بیکد طا هم سید رث طا و علیان ^{لطف}
 دکر ^{لطف} چون شود از کرم بالاد و عرق عرق بایی
 در کل ما زا غلامیش بکی جیل ^{لطف} هنر زدن از
 چشم من اموزت بالاد و زدن و دلم باد کرفت
 بایی مرد معن کمال ^{لطف} تاعانیت سلطان چویی
 هر بود و نکت بیز خلم تو سرخیانه بایی مردی
 اعانت سکان ^{لطف} مصراع مراها من نظر بورد از دست

این بخوبی نظر نمایم

لطفی فتحی و دیده نادیدش دل و سنا کرد
چاه برجیش سرو و شعر علی معناسا و ای
برای عرق معناس او لان خویدن هر یک صاندز و
غلط اندز در طبقت طبق عرض و می ایندز
و مکار طور سفرا باهه از شم ای سلح تو قوت
و وج کل بین دخت هرچ بود طبقت طبق
لند طبق عرض و ضوا بر مکار ای من خواره
ماه جا دره راطی زند و خا اود راین یون
چمال کرد طراز کلند جا حافظ لطفی صفر عرض
بر امد طی طراز جا است فغا نقاد بیل تاک
کل کشید طبی مت نشانه سالی جستول بی
بطمند کی است و دک کساقه بود ساختن آن
زیله بقداد خرابت یعنی کلم کرسنات لطفی
سرتا فاق ایم بور کسارت این یاک قوای کوت
ک بعد از خرابت بعد از خرابت کرسنات لطفی
لطفی بعد از خرابت از خراب ایم کنم بام عبار
پکش با چوبی کشیده چند و نشک زده حلقه ای ای ای
بو یهند ظاهر و عصا رطفی زنی چاره رکز
شنبه سیر گچون رزه معمور چون یکنیز چو شنجه

ج به در زمایل قرق بوسیدن ظاہر در رطم
از حلقه ای چهار چهار زیر زرده ده سوی استخنا ایوا
چونه خوش ملاک دان بدل و فرا اصلن صد
الصد قدر می ایلا امعاست و محش نش
هر که که خود ای
ایم کنم جا برا ملاک دار ای تو بیانی می خواست ای ای ای
چو ای خلا دنیز عیتی لطفی زمان خواند و فکاهت بیش
دین نویشت که ای فضیل بیانی بود که ای ای ای
با ای
طونتر رحایی لطفی قتل خواهه بیکم زد چکر ای ای ای
بیشی ای
سکن است منز خن و لطفی لکن کنم بتویه سک
دستی ای
دو میکسر رخفت نطفی چاه رخدا ای ای ای ای ای ای
و کار مکن کاند ره تو خ فند جان من بده دک
بید بک بیز لطفی لطفی در ای ای ای ای ای ای ای ای
کشاده بیز و زندع و زنک سه و سنا کی
چو ما ره سرمه ای ای

سعد کوشش بیشت بیشت بود مغلوب
نقطه سور کرد و جناب نمود پاشت نه خود را نام
 او را زلکشت بگل باعیشه و حجج عرب اشراق
 دید کارکرست خواند **نقطه** فارسی است من ساین چه
 سان شده ام چو شش کیل غمیش بیشت کشخانه
 شده ام پریبار نه حامل و صفات العائین
 همانی دیگر خواص **نقطه** نه برای ربانی مرد و بخار
 کروصد نافنی زای سیل ریاده از در و لر خاقانه
ضلع از لطفه میان خود باخ باردار پر کار صدقه
 کامل و ماهر **نقطه** بحتم و عشق برکار بیست
 کز قدرت الملاک هنچ خوش مکند رانه
 سودش دیگر و **نقطه** بخشنده تین کار دایه است
 برکار غمختانه رجا بر برکار صفت شیوه و ده
 ما هر او لایه بکار دخواهی برکار در لرو **نحو**
 سیزدهن و **نقطه** سان کار دخواهی برکار دلغاز
 و فیوارند و خواش بار غیر این برکار در لر و معناه در
محنت **نقطه** غزده همچو و گفتست منی
 از غم این افغان برکار تو پیدارت پر کرد به
 ائمتش پویش طوفان **نقطه** سیار رغسا زیر کرده

بچنان بیش از فواریک بوزانو سکان **نقطه**
 ابو رقان سیاه بیشان دو بیوست بقصدهای
 است بود **نحو** **نحو** **نحو** **نحو** **نحو** **نحو** **نحو**
 کوچانه و **نحو** حکم خون که راز بیشان داده این
 سخت بیشانه بالکو بیشت زیست زد اعماقی
 کلو سکان **نحو** و حسنه تو خود ولی من اند
 ابروان تو بیشانه زارشان بد و **بیشانه** **بیشانه**
 معنایه و **نحو**
 بیش افندی زار طانه بیشت بیشانه افندی
 بیش خود برا خود بیش و **نحو** **نحو** **نحو** **نحو** **نحو**
نحو **نحو** ز داش عالمترین خود بیش و برا خود
 خدا بس در نمای جایی **نحو** **نحو** **نحو** **نحو** **نحو**
 بیدای سیدان هزارش بکی بود راغ راجیه من نهی
 وله **نحو**
 بیش بیش که خدمتکار مقال **نحو** **نحو** **نحو**
 و مجاز نیشواه **نحو** **نحو** **نحو** **نحو** **نحو** **نحو**
 خواص کار بر بیوقافت نیست و منی باید که بر لب
 سیزدهین بیگانه راه **نحو** **نحو** **نحو** **نحو** **نحو**
 قدر کرد **نحو** **نحو** **نحو** **نحو** **نحو** **نحو** **نحو** **نحو**
 قدر کرد **نحو** **نحو** **نحو** **نحو** **نحو** **نحو** **نحو** **نحو**

کو خضم نهاده کریخت بنا کامی او نزد ترکش بخت
 ترکش بله اوق طور یاندر شده که **نخ** کردند
 رستم و مانع نهاد ز ترکش جذک ق فربانه نهاد
 چو ز ترکش ز هر کوش قربانه جذک نهی ای ایسته
 بر ز ترکش اصلی سیرویش در ترکش قبوده
 کلار دلکل رونکه سنه لع شهوده بادر بودند
 ظاہر در مملای **نخ** بی است ترکش بجه و شنا
 بر راست بان ان سکھار عقا **ح** قال پاشزاده
 مروم ترکش قبود ز نهاد **نخ** غش داشت ساز
 بچیر کرد مکرت و ترکش بر ز کسکر و دینه
 اصابت اندز رو بیرون اول مدعا بر دالت است
 یوقد **ن** داد متفاوا ولر بکله **نخ** در مجاہد
 است میان ز کانه آیا کامیه ایون و دخواه
 دیگر سملان **نخ** ت ده بر رضا ایج قضا بر تو نوشت
 ای تو شفود دفعه خوبید و حمان **ن** غزو داد مشه
 او حدم **ن** سر ز تاجر بر را و ده بی سماعه **ن**
 ز نکامی قروداده به شمن کاتی **ن** هناد مشه
 سخانه **نخ** قاضی حج میرند بی که هنود خدرو وان
 من حنفه نهاده ام بن پهصار **ن** کانه **ن** رد

خوبیم نه ساز بود ایش بیشت کرم روز و بز
نخ اجل که نیوہ او بی کند کنیت مام پرست
 کرم روز بز کارن **نخ** هر نوع عاید ریگال
 صورتی **نخ** خوش احمد افکن بی موی سرمه
 بیشت قوه سند نوچی کنیت فراز **نخ** بیلوب
 حدقه **نخ** عقیچ جوان حدقه و آن هر و دید بو عجیب
 کرد بی ای سند بیک **نخ** جامعه سه کسر
 بود کنیت مخفیده ای ای کام لطفی ای اعلیه تقیه
 سورتی ای راد ای دوب بیک مکر در لر **نخ**
 رفت بر بیکه مار علی قوی سلاح چه کنم کار دینا به
 بیکوف نکر میکرد **ن** باب **الحقوق** و **وف**
 تا کاها او لور کر معنی ترحب فاده مای ریک خوده ما
 بچیسته شاهی **نخ** خل قفت کار کل ای با من
 بی ریخته خاد کدام ای و هوا حصل مده است
 در چای **نخ** من بیس زان نور عزیزیا هنوز نو کریت
 خاطرس سوار و تا خاطر و سوی بیست **ن** کر دل نکم
 نه و یاند بایه بیست که بیتی شده است
ترکش بیت مغلوب اول درس ای خ دنیا
 شن کل که کر ایفا ای ساخته سرور **نخ** جود ایست

صنم اه ز داین حرا بر پیور سل عرضن سیر
 شکر شراب می بای یو کر نظایی در نوچه
 نظر و هم تی بای اب سه ده نوشت هم زدش
 سنت فنی باز نوشت هم دو من جاتی نظر دوم برا
 غلت اغبار عجزتی بجست جو رفته من
 کسی هنی دو نیست باستا لالکو و سر
 و دلخواه و حنفه صونک فندق ب جو شکر باقی
 نظر خوبی که بک دار و قدمها یار ابر او خست بک
 تیر کش ق اونده رم بیگر ترکده و ایند عن
 اولمی و ن فرم ای ای بعیه اید ر جاتی نظر پرو
 ناشیه هم کوچه عذر او بیله بیزد و عطف و نه
 می دیگا ب یار هم در تیر اید و سلکانه نظر دنیا هم
 از باد که امد سویت وزن که هم میزد و بیوت
 تیر بیا او زاغ آنکه اوقی حافظ نظر بیا و بر
 مر واژه که تیر بیا یه هم کرفت نهانه ولی بیا ک
 تیر خاکی نشان آتش اون کمال جند نظر پر خاکی
 بنود کم که و زلانه خاکی من نزدوم و مید
 چینی باستا لالکو هم اضفومه نو کرد هم خدا
 سل نو خاکله دیگر نظر بدرست کرد بود و در کرد

نیست

ایسه اوله اون تقدیر اموزه روز عید و نور
 شهرت آذوقه و ایمه کوید و سقوی شهر با
 نشت آواز با هم افتاد سری طولی بیهوده
 دیگر برد هضراب اید ر بھلای نظر تشت هنر ده
 چون زنایم افتاد ان صدای دیمانه عالم افتاد
 شابدان خیر جاتی نظر شاد راید افت دلخواه
 دز و ناید زن اعاده برد جسم هم ایضا و ناکش
 حده در کر نظر ش بخشیده قد عایق بمعظم کمیته
 سینه دشمن چون تارکش رنگ کرد بیچان
 بیکش شانی نظر بی تقدیر زانو زنانش کشید
 کد بیش جانه ترجیش کشیده میره الحن جانه
 کلام امدن ما خود اواه و لور تکه وی بیز روی
 کمال احباب نظر حق کوچم محمد کس رادر و مر کرد
 از اب تکه و رنی تکه آیه ای اوز راحظ
 نظر عاشقا نزکه راست مریم ز دلطف بیار تکه
 چشم که نظار رسیده کوچ کنم همی حشم د بیونا دیر
 حکم و نظر و فی عبار زستان بعترت هم جارت
 کلی همچو کسری نهاده دیده خاکله رست تکه عزیز
 شراب بیکه خمی اولمیں بابا بیشه ظاهرو حسن آن

چمن حبیب کوز سکد در **زن** جان من می خشد
 از شادر مرد ماده دست می چند جشن همانا و دست
 دیدار ام درست **چمن** بید می شاه اصنی **اظن** در
 کلست ز جوشیم تو و زین کی در حشیه کسی بهر
 سبزیم بیان کی در **چمن آب** داک کوزن
 نور لند در **نظم** سیاک کلی رخان چشم جان بین
 دیگم آبیه بکلار رخان بروج او رد میس هار
چار خای خدنی زیاده حرکت ندان **نظم** سیره سر
 قدم اید ز دو باشند **از خاڑای کی** دوس خاکه داد
جام مهالی سراپ بیچک خلف حضور حبیب
 بماله شباب دلو سپ اوں معنی ز فاده اینان اخون
 بر باد نسبت زیاده المتر در **حافظ** عقی من
 با حفظ مکنین بتو امر و نیز است در کاه است زن
جام مهالی هست بوجامه روی و کنست خفر در رز
 نه کم مشهور در **جامه دال** و محل بر نوع جامه در که
 قاسیکه نه دال و محل فقیره سیز **نمای** ساش
 حاشه دال و محل شاهی همکس ما که بر من خلو و دفع
 حرست و در توپی **لامعا** در **اری** گواز نیز که
 نمای ز بهر جان در از زن تو سکانه خاک بیکش ده داد

چون تو شاخوش شد بر یک دن خرد **حروف** بیوی
 اوبلین حروف دندر را **البیم** المعنی **حاجی**
 بروز و اندیز فیخ ایده کی نیشت با اور دلکه
 مزاد است غازنی اولانع **حاجی** کیز مرمه و که کل
 امیانن قویون مغضود و **حافظ** فرمی **غایان**
 کو وضو سخنرا **حشیه** عقی **حاجی** کیز زم
 یکسره بورججه که نیست بو تعییر کاش عیزمه و
 وارد نیست و من فاتح **التعیم** حال صاف **غاییر**
 عذرله ربعالوفا **سچ** عبد العاله برج جانه مخد
نظم آنکه بعلی اصلم ولا ترند و مولی همیل میم
چار سبره رونکفت متله **عشار** **نظم** پرست
 و نون هفت نجیر بکوره هست جنت **چارتیه**
جام بر قدس **تلک** **مد** طاره لدر مضره **اوک**
 دیگدر اصنی **نظم** هر که ان بیون کل برقیان
 قیبا **جامه** بر قدس عزیز اند **دکم** اند **نک** **جامه** **سل**
 مانع کرد **جامی** **نمای** **قمصر** **جه** او کوس **نیون** زد
 که مضر از نعش **جامه** در سل کرد **جامه** رانی **نیم**
 بیعده راجه امر و معیون **نیم** سداقی موقی کرو
 با داده ش دیم اخربه کور معنا **جامه** بهایم

عوشه نه هر چشم فیکوون بیداند و کلی
 پیکر در رو سب و می کلکو تواب نایل جز چو
 نظر بر صورت دلهز بر مضموده و ایس ای خواه
 کند و ب اتفاق همچو این مرزین یعنی عوشه
 کوچک است نیمده اولی کو ستر لایه بین
 اول پیکر بالا را معدن پر ناس بدو سپه
 اولو را ب خشم بد و بیویل شکست او لش
 آنها کوون اصحاب اغصان ایس بیکار کوون در
 سه بیم و ز غفران ایس جزویت تو زیاد
 سنج عذر نظر چو حسنا داکو نوزن تو شیر
 که ز بام پیچ کر قی بیز جسم فریک کو لک
 نظر ز هر دید و نیو و نی و ز حمام هر
 جسم تو کی نهاده ب در و بام چهار کو و بی
 ایچ اسد نایننده مناسب اولد و قن بیان
 ضرب اید رکان چند نظر پیوه نو توده اید که
 چو نو دله ایکن چندست این همچار و کدو و بی
 بو هیت پو مند نیچ خض و لخت ر حسرو
 کند و ب محست ناینست بیان اید که چو دسته
 با ای ای مقصود جنرا اید کدو بینیت اولاد مناظر

همچوون سرو و چوی خان کرو و جام کرو
 جان و باش قدادیک ب رد هضریاب را طوی
 نظر خان وقت همن تی نات کن ز من بشنو
 مثل ایشت لاحان کرو و جام کرو و چیان
 چیم فارس و بادف ایسی هن دایل کنیتی و قریش
 و خش نظر هر جا سار نیش بر ایشت و خاله
 نعیانه بود جام رندانه چیان خدا چیم فارس
 کو ستر نیخت نظر کو نیک عیش طول شخونی
 کل خد کند و است و بیز شن خوش خوش خوب
 صیاد و عطف سر قلی نظر معم میشیاند بیا کاه
 همچوک ای آن صید کاه چیش دین بیو و کویی
 آجیت جا وظی نظر عویی ریکن بیکه بیت تیعفت
 جیش درین ادب سکاه مدار و نیکه دهان
 درین ایدله و غنی بولی بن معاست در سرمه به نظر
 شنده دان سکه بانه هر چنان جراحتی کرد دان درین
 نظر بان خود کن نظر ایمده و ایقظ نظر جسم
 ایعاصم مدار ب زاغی جند جیش داعکه بیان
 ایزدهن بخشی ظاهر اصلی جسم اید و تیرست اید
 مصناف اید حذف و نیت ریش زنان ای جسم

حایله سا شا تر بر جاره که بند بر کد و کش
نشو خواهد اولاد نسرعت جیله معرفت سخن
بچه کوه گینز فد بالا جلوب جانه راه برا و بوب
زاید بسیار ام به بمعنا چنانه استغا رید
جانه خرچه باب و بوب بی رکسرعت جیله
جیله بچه کوه گینز فد بالا جلوب بکاره ایش
اولق اولی در دکاره رامخوار دکله و منشد بدوون
طا نیوست بت و بر قرار اولق در رفه الواقع دیگه
کسی صرعه اکن کاکه کشت بجایی زرس
بر قرار گونه نیمه کرد و صدمه نهاد و در زبانه
چکاید چوپه ناید و پایه اولو جانه بخیزه زر
دی برین بت و بر قرار قالو هک رکی
ترستی فضای جکل ید و دکاره رجخنسته
کرده است ایکی زرس جکلها ایش کمک رنده باع
ناوک یید و زرس نود آه **باب** بظیعه
ملکا صفرهای مطلع ایوا حست لخ خوده بت
سطلیه ایتمه بدری خوبی کلام بکوبید طلب **چکانه**
شول است در که غلند و عوققه یا قافزون خر
خوچا **چغ** سر بد دره خود کانه شاه و بکشید

کن و تو کجا اصلی سب جو کانے دیتے
اصلی اور زین وار دا لوند حفاظتی اس
جو کانے چرخت رام شد در بزرگ نہ شد
چون بیدن امروز کوی ازن چرگ کت نتفاش
سکھان نظر ورق دفتر تاش فوش کوئی نہ
باد بہ طریق چھو کت یے دار دا سلیم
الکسوہ جینی نواز خان جائیجی برطناک
کی خود اپنے راغل صاحب جینی نواز
دہلان قلعہ ماندا نہ بنن باز
ایں للصوصہ جو بک فندہ سیارت او بحقیق
فرشی شریف ببر رضا چوبی قیقدہ کومان
شوکنا کوین بند نہ تسلیقی با سخاف
جو بک از پاسبان خاقان نظر چوکی نہ
بام رست کروون ما این محمد دیده بار سید ا
با ایں المغتوح کوچ بیوں نہ
حرف خایوق دکلن از عبار سازی از
فضلہ، جوانی و امتار شانہ اول ملغیون عجیب نہ
بعض العاظم اخذ آیوب سعقال ایڈ رلو کیلہ
جز قیقدہ کو روکا اولو کم بلا تعزیر کلہ عسیکیم

بوده در موده در لر عصا نظر
 جهان کور چو بادش بر دیگر ناده بوده باش
 بوده در لر عصا نظر بهای و همیز
 سوی بیوی رکرد بزدیگی ردیگر کور بوده
 بیوی بیوی و جستیمه بیارثارت و ایده
حال فی الحال عصا نظر خواه برگشت زانشت
 بعلایی تکنده حسن ماه بدر حالی کامه بایدی الذوق
 ایده رخ حالدار رکابه کنندن جعی بادر کحالی
 دیر لر عصا نظر حالیا مصلحت و وقت دیر شنی
 حلقة بار رکانلی صایحون عقدان و کلری
 مجلس سلمان ماه غیر تجزیه بکر سرمهزه
 اکنچیقه هاشره بر شت هزار استر خوف یافته
 اولین چو و فران اولویه الفاظ قلیل ای المعنون
 کشوره و مضموم مسنه لغت بونیمیو آیلند
با لامفوت خرفت و رسن
 بر اذال سلامه نسته ایده بر لامه نسته بکتنه
 ضر ایده لر کمال چند نظر ایستاده فیض رافت
 بگفت فنت نوشت همچه که که که که که که که
 بوده خم زد سکه که پنجه نظر کشت بر دامن

قی ایده لر نشکم که که اوله که که ای ای ای
حال کرد شو شو کلوب سماع اهل نظر خیون
 بروج فرس مهزید و حال که که که که که
 بیلی خیان کرد **حال** در احمد نظر نظر نظر
 خوات سروانش خاد راهد جوده فامت تو
 در جون **حال** در احمد حلقة بدر زد مضطرب ایده
سلام نظر جسمی او هر لحظه مسما زایده بوزیر
 نو سخن شنی عالمیا خلق بدر مینه زکر
 بیم شنبه سودا زلغش بدر دل حلقة دل حلقة
 بیوان که ز عفن و راهبر که فنت خاص قدری باش
 بصیرت اوزه اول و دیگر برد هضرت نیدر
 نشتم شجی پنداید و ب شجی و دلش نظر
 لر سعید و وزحل اندیشکن کو بچسب
 حاضر قدری باین عاقبت نسیم کن جلد
 برداز و لد و غمزه بور ز کاسی بخیل کاریانها
 شبای نار و خرم و خوشی دواده من میان
 و حاضر قدری باین **حال** کو باین لر که میدان
 که
 و ایمید بدینال شده سکرشت بخیون کور **حال**

مشهور کای نظر انگل او خط خط طبار ای سودای
 کش و روسیه کرد اکبر بزرگ شم ان خال راه
 خط بیزاری مستند کما صعبان نظر لاجرم
 میکشند نویسیدی برس و فضل خط بیزاری
 خط شمشاد پاچت همچو بیرون خط شمشاد
 بحرف بقا و اهم کشید خط بعد و کار ساعت ده
 اول ای خط سخان نظروقت صحبت ولب
 وجزو ای قاس بیهاد رازی کشته می تاخیزد
 بیار بیرون صنو معانست اول ای خط منافق
 هزاد درست کم سخان نظر و ایام پیغام برگشت
 خط ایران زمین باو تا خط خط طبار ای سودای
 خط شمشاد حسن و مهور نظر خط ساعت
 کجا که بکفرت دل هری ایکات ای شا خشان
 جندیک رهاوزر کیده که کورش کم بیونیدن فهم
 او ای سو راحی نظر زیون فضی غوت را خود
 ای خرف نقوش ره هور ساید کوچ برو ای نکند
 خفتان بیانی بسته زره بک غیر ایوب
 زره لمه سیل کیده کنده لالت و در رفاقت
 بدترید خفتان زره باره کرد غل عنی که بولا خدا کرد

افلک نمایانه عید حمزه برو مرداد پدران
 بس حمزه فایحه که طیع لازم اول مغزین
 فراغ نمک معنا سنا اسقمال و لونو حاجی
 بیان آن بخوبی که حمزه نم خشک کرد طبقه
 شناه طلا به صمع بکس پیغوره کندیکا صدر
 خشک خام شراب ناچه سخان نظر
 پیخته هر که بجام حمزه خار رسید و تویید شش
 اکبر و زرس ساید خام که کرس مصع نماین که بخانه
 خام ده درست ای خام ده خانه دوش روی
 بیرونی شرکت ای ایت ده نظر مام و مان
 خانه بدو شو و خوش شنیدن لی ران کروه خانه
 کمکه عالمه حمزه کلدا بر رنسن بیه بات قای ایستاد
 ای باوه طیع ای خرد رسمه نم که ترکد
 کنای ایله استین مزکدا بیوز قزد و سلستین ده
 نظر از حدیث سای علوم و ای خاصه حد باشد
 خلک نوان شرح و ترکد باش خط بطلان خط
 سلیمان و زده جلد کل حمزه نخان اصعبان نظر
 ای کچوی نظر نه دارم خلک بزمی ای خدمت ای دود
 باشد که کشند سخ حظ بطلان برس خطف

کلور کمال صوفیان **نظیر** دست سخنی زامن پیج
 نوکوت است خبر جردا در آن کنم قفل و قالا
بای **الملعونة** **حکای** **کسر**
 ترکین قوریدن قوریدن بولاش و مدن ریجه سید
 شوق **ظاهر** حسون شیخ زدهم دسته زندگان
 حکای باخت نیزه و مغل مشهور از خود کسر
 آکس طویلی حقیقت **معص** بروز زاده و پدر
 کشان خوده بکیر خوده السکله رجاسن **شاعر**
 زمن کر خوده اندستگی عیب ز خودان خوده بود
 عیب خارج **ظرف** بیر مژده **نظیر** کویند ایون
 خوف بران هزار که سعدی شاهزاد و اموی کار
 خود کوس توجیان دوزنیوب کوی کیزد بخوب
 خم و دلشدیده **نافی** **نظیر** کوتای بندید کرد
 بخوب شیران ایمن بدن روییته خم دار
 فروزه **نظیر** سببود بز دنار و بزیمه خم خود
 اهد از نالی کاکودم **بلطف** بدورن دیوبز فدو
 بیوز کروا شای سیل اسد کل ایشد راجع و میله
 خطا ایشد اولای بور کچم بور معاشه
 اسقال اولای ایشد رحم طلب بور ریشه و دوکنه
 سینک

نافی **نظیر** **شافعی** کنان تیز جوان تیره ما
 تکرک و از ریخ و خفتان لذت ای ایمان خفتان
 بجهشند سخان **نظیر** مر جشن از میان آینین
 خفتان و خود همیدان سورت کرد بولاق زیرین
 نایان کم خوبیا **طل** و منشای خالی **المرحمة**
نظیر برجیمه بیر مرکت و ایں عجیب از میوی
 اس کشند کاید وون خفیر دک **جنت** **نظیر**
 کدیجی توکل کوب تخت ولست ولست خمیز پندزین
بازار **وعشت** **بای** **الملسوة**
 خیابان شهروز طظر ایک طرفی بای غای و مای ایوا
 بول **باص** **نظیر** حبیث وضن مکر جامان بیل
 ما اکد در سواده رسک خیابانیم **خرم**
 سر سه خبر او بیوشش معانست دیعفن
 معانست اولای خینو شنی بجز اولان چیزه بیو
 در کش نهم کاف عیبر اخلاق اراد عدو کش تقدیر
 قان کش سرخ بقو کش سید صفر آپ زرد
 سوای کش سیاه در لر جنره قزوغانان معانست ده
 کلور **نظیر** خوچندید برا بدشت و ران بد ان
 سخان کزو باد خود خسنه بسیود معانست ده

شاهزاده کله خشم کی کوسخ نینی اولد و عی کی شکم
 بیان اولند نایا اسندلای ایچون بر او نیوی
 نینی واقع اولاد خم خد کله رو و بینه خم در نایا
 کاود مکتبا سے که بورید رو و بینه خم مقابلہ
 سنه ذکر در بیوی مقادن باور و بینه خم
 هزاده بو رنگلک بو کاودم صوت علا ایلند الیز
 نیوت ده خم پورز رسیجیت را وده خططا ایندر
خم خوش منش طلاقی تقدیم و نکار کی
 خم خوش ایبودا ز سترن خم خوش
 خوش خوش معادیم سعد بز و داریان سه در
 معاد نکر بر رنگ بر خاصه همه کی او لوپ جلد
 خواهش بر برده ایچخا عن هزاده و بس جانمه
 بعض نشد باید و در کلوس کی **ظفیر** کی کوش
 بیلوس خوش که مریجیت مغرس ایاز کوش
 خود و رزیت هر یه معاشر او ملیر خاقد
 ظفیر مکان دین چون سر زنش چود رویه جانله
 بر و نرم هر دندیه و خم خوش بیه بک
 خوش شفیع به بیجه آه و ایست کوک بس ایچن
 خود هر منابع استنست در دشت دل هر دندیه

و که **ظفیر** ایغايت من هر اه بند انتم ایه قدر
 کم خدرو خوش سرو بیه بک تراه **خوش** بر اصفهانه
 اول دیکه رکایی **لهم** د بکشید خنجر و دل هم خدست
 ایچان نوخوش بر کله عزاد تو خاصلت سلماه
 مصیح که که از دانه هر جان رافع خوش بر **خوش**
علیت خجال و حرام دیکوب بوله و غنیم
 حافظه **ظفیر** صوفی سهور بین که جون لق شنبه تیزه
 پاره شش از بادان هجوان خوش عزاد بعلت
 مقابله ر صادر **ظفیر** صوفی سرید علمی و خنزیر
 د صومعه هم کرن نشیه شکه حرامت **خوش** شیع
 بوله و غزبرد او نز و **خوش** فام و مان خان
 بد و شیوه خوش شیش پیزان کروه خانه که دید
 عالمیم **خون** کرفته اجی سخنه خحافظ **ظفیر** اجل
 کی است کای جان خون کرفته تو کل فدا کفت
 کی بیو بر خواهیم کرد و حشمت **ظفیر** دل بر راه بیده
 دست به بند زلف لوماهی خون کرفته بیجی بیت
 شست میروه **باب الدال المقوحة** دارد
 جایی و کلکل را ب بر غیره سریعه علاقه سروی
 و میک برده ضرب بدر لر بتای **ظفیر** خاذر کوش

کوش سرخند باتوجهون در فند کلاه تو محشاید
 از سر فند در بوسکیان او قت نیز اعیان
 ایلدر و کلک دفعه از بهارستانه هم در خنکه موز زیست
 وقت در پیشین صاحب جاه کفتم روحاد
 کروید بچشم خودم نیک بخت را پیدا و در حظ
 رفت مضطرب ولد عصا رفم بر حضش
 کجا زای بود از وقت خشنند و حظ
 چنان با قوت و حظ من حافظ نظر بیرون
 روم شو و حظ از ترقی خود که خانه حظ نوره
 وان بکار و دمیده خواست که سوال نداش
 حافظت که در اراضی خام مرضب بود
 چرا خشک شدن این کهاد را و خواست و خواست
 سوال معناش آسم در کمال اصغریان نظم
 دل از زن بنظر از تو هم در جهش کوچه خود بین
 ایچ از تو سزده خواست باز خواست کرد و
 بومعنای در طبق نظم مفرج بین شد که مشور است
 اساس سباهم کند باز خواست باز خواست کهان و
 سلامه مضره صد و از که تو خواست باز خواست
 روز فیامت بوم سوال اول و عجیب او با خواست

غور در اشتم کردم خوب از بر اکنوار و جای
 دیگر کل در ای و آند غزیر بزم خسرو مقدم
 بروزگر یا نجی خیار و حی مو زاویه و ریگ
 هر و دضیاب ایل رسانی غعبد و لاج عین آنها
 عین چشم ممنیت توجه سید رکان حضیه
 بروز یه نهم بور جوشت زکن و آند غزیر بور
 چشم مدر اطمین داغ شدم هنگ کنیه دیگر
 ملک فخر شدم بیان نهاد کنیه دیگر
 میان میبل و مکل تو هر که داغ شدم در ایمه
 پاره بی خارسون دیگر راسی نظر ملود خوش بین
 تاسوز زدن نهاد بی سوز خود را سه نشانی
 هارسر بر بست ایشی پایه بی جان که عینا نزدی
 فاعله نظم و عده از خش که ایم بخت بایه
 رقیع داد زن چیغا نهاد سر بر بوسکیان
 اولان سر و که صالح و برد پیک معنا شد و بزم
 نظم خش کسره بدل تا طبق نهاد شنید و عمار
 از صید بخشش سه بیاز ترا و راقیاد حشمت
 بند حافظ نظم سر بجهه کرد هم درین دیر کافای
 بادر و کشان هم که در افاده بر افتاده ماقبل

اهلی **نظ** در رباب سبیل زانم که باز نیایم
 گفتیم با تو خوبی تر سکم که در بینایی **نظ** نیایم
 یافتن آرایه را کربه و چون اکتفو می‌شند در میش
 قصره و قصواری خود را پخته هستند که لفظ ای
نظ چنان پیروز و شکر دنیا نیست **دست شد**
 مضطبل ولد سکان **نظ** نیفته است ازان
 مدشودیم بساغ که در بیار بخود میرود فوکین
دست ساخت متعدد حافظه **نظ** در باغ زانیم
 و صدت کل ساحت دسته خوبیت ان را دسته اد
دست شد **نظ** شرفت سبکیوس توکاره دسته اد
 می اندیش بیان زینین چیخ در قدم **دسته اد**
 جان چارلیست **نظ** خنده زیر خوبیه و دل از
 دسته هم و دسته که دسته بهم هر دل از
 درست پیاز سعید بیان **نظ** براش تقد خود
 دسته بازدم بسیار **ولی** بیونش خود سچ یو
 توانی شد **مد** در **رشید** ساخت شد حافظه **نظ**
 حافظه ناقف سر لش بیست است **مد** در **رشید**
 از باده سار این **نظ** **دان** از علی غافل از لفظ کاه
 مازوی میلیه که از لون رنده حافظه **نظ** مانکور کر

در لرد رز کرفت زره عرق ایلد **نظ** بین
 شعر ترا حافظه زخا چمنه عی دام کسر
 کما و قشن **چهار** رز دیگر رز تو به کرفت ده
 و ذی حال پویله در **رسنگرد** همچنان کل دل
 پوچادسن ایسته ایلد و چکد ره بلوس **نظ**
 عکبوت غار اکتفت که این بروه چه بود کفت
 همچنان غوزه ایله که درم او سفید دست بر کرسن
 کار عجیب که اصلی **نظ** ازان کمال بیرون چکد ل
 نیمه شیوه دصف عشاق دسته باز برش ندم
در وصل ایشت ایکه هر دل که حرکت بدل
 و چک بروه ضرب اید ره طوس **نظ** راسته جان
 و دل طوس شنیده باز است که بار عاقبت بروند
 یاران نشست دنه **نظ** بترکن در وصله
 عشاق لشینه ایغ تبرجه شرست بیند از بمح
دربافت اسرکد **نظ** در بیاب و هر سنا در طسته
 خود را تو سکم که بچوی دکه و باز نیاید **دکر** سر پویس
 و صبره و عمر خراب بیارب تو بغض خوش ما را
 در بیاب و غریبانه در سکان **نظ** موی خواسته
 خود بدم بیا فهم کنم که دود دل نیفاست

نظر کشود حاکم کربلا که ماسحین ایشت
 نمود اعد و گفتاد راستین ایشت در **ناظم**
آقا و مژو رکو س کیراولد و دیکر رکمال اسمع
ناظم دل بجهن ز جهان عیش بیکوفتا و در راه فرا
 زان حکیم شفا و متابا مسکونیت هر لون است
 جون کیسو قریب را نهادن با میخانه
 ده در بر جای **ناظم** این دم از کش مشی ان دست
 پس ز نو رفاقت بمشتری رفق داشت **هدمه** دهد مده
 او لاله دیکر رکمال **ناظم** را هدعا دات آن کار
 قدم باشد **هم** هر کجا که هر کجا مقدم باشد
 چو عاشقان رفاقتان کشند و ربات ایشت
 که ما بیزد رقدم باشد **در لباس** کز دلو غایت **ناظم**
 کند فتنیتیان در بس ان تکرو مرین سه کریں
 خونباری خان دامنش کلکوان خود را کوکه دیکر
 دلا و حیثیت سفت سک حروف بینود **لباس** از من
 کمش سر در کرسیان عین اندروخت عیاد **در لباس**
 بودن نتفاق اوزره الولقد رعنی **ناظم** که میتو
 بود در لباس پیچ بیار بزیریت کشند پیش بروت
 همچو کس در یکست ایشت هر چند دیکر در **ناظم**

خاموشی بازی و دم دکش که در جهن نیون گفت
 هر راخاموکش **دم** و مقابلی **ناظم** جای که باز من
 بک رضون دم زند ایشت کیست نوجدا را کو خند
 دندان هر جکل هناد حاجه بار و سبز ایشت ایشت
 سینه سبیله **ناظم** هد خودان خورم عرفت نسر
 خواهیم نهاده هر چه باید و دناد هر جکل هم هناد
 دناد ایشت متوجه ای **ناظم** سختی خند و راجا ایشت
 هر دیدار محبت بست در دناد سبیله در دناد **ناظم**
 فروبرد که مشغول اولد دیکر در دناد طی فروبرد
 معکانه در رفاقت **ناظم** درون چیزی که در دناد
 فروبرد ز ایشت مباریان سهارس که خند خواهید پود
 دای ندو وضع اولنا نایق حامی **ناظم** بی دیوار ایان
 بود کا ایشت ازان ش چاردا چاردا چاردا ایشت **ناظم**
 بیمه ماسدن فرم او لون رسنام ایشت **ناظم** بایار نکرد
 زیکج دیوار غشن کوچانست شد ایشتین اش بین
 پارچ خوار دیکه اخزید رکنی با قالو هر دام در
 جانب شنی ایلر که باید را ترک داشتین کجا حق
 ایشت هر دو را در پیاره ایشت **ناظم** ایشت ایشت
 در استین ایشت **ناظم** حاضره بود دیکر رفاقت

نیست اول صوحن بکر و یک برد و هفت بدر بر
 جایی **ظاهر** زبان ده را زین به مغلب نیست که گویند
 درست بیشان را بدیل نیست بیش دستی را تو
 سندیه برسنید و دستی خود را بدیل **سخن** **چشم**
 ولاد بیکی الله او شد فارج **چشم** بدل و بمحض
 خوف فی رحیم کفت ای کرم روان تا بجا نزدیک
 اضافی صورتند و استعمال ایدر لرا فضای
 وزن ایل نشاند که بمنین ظاهرا عصیت **تفاق** **غفت**
 بر سر آمدن از کاشات **فرا** هم **حال** شهودت **کوچل**
 هواه درست **منونه** الی وان **چیز** را است معادنده
 استعمال اولنور **چشم** اول از شعر درست شوره
 کند پس سوال **نار** و **روز** کند **الرون** معجان
 اولانه درست **چون** افزاره بومعنا **استقدام** کای
تفاق **هر** **سخا** د که خود درست افزارند اگر متوجه
 اکفت خوبش **صد** **هر** **نیست** شکم پای افزایان
 دلاغدر ربابی افزای **چ** در لر **چای** در صفت **چ**
تفاق که پاده دست بوز درست **من** **حلوقم** پای افزای
 این اصلی پایی **افشا** درست **افشا** در روز است
 قلب اول خد رتر **ربابی** در بر کمال **اسمعیل**

ایدر لر **طوس** **نیاز** در روز و غایت **نیز** **نادر**
 در کشن شده پیش **نیک** در **نیک** پی ایست **دی**
نیزی شعرت ده من د بکلد **طوس** **نیاز** از دی جو
 پیر شش ام زاده زها بکسر ناصت **پیران** سینه
 در پیز **نیز** **نیز** **خر** **خود** او غلبه سوکره
 الاجه منده ره و کنجک **حدائق** کسی بایه غنی **نانو**
 پیش وی درست خر فت زانه پیش از **فری**
 درست **خنام** **بیهود** ایمه **نمک** که در کیا **نیز**
 درست **انداز** **نظام** **نیاز** **خنان** **نیک** **راندافت**
 در **نیم** **ست** **نیاز** **که** **کاش** **نیما** **نیز** **است** **که** **نیز**
نیز **نیز** **که** **من** **ست** **ست** **و** **ست** **نیز**
 بروش **نیز** و دکشد **ملکت** **نم** و **یران** **زورت**
 اندازو **و** **ست** **افشا** **ریز** بر نوع **القون** در که **خن**
 بروز ای **النون** **لان** **کی** ای **ستارا** **ایدی** **ستادان**
 فتن **حکمت** **تریست** **بل** **بر** **مرته** **علیهم** **امن** **در** **ایدی**
 که **خنو** **المن** **ان** **ست** **د** **که** **کی** **خنو** **نار** **و** **زدی** **چای**
فقط **سر** **نیش** **کرا** **او** **شده** **نیز** **ست** **بر** **دون** **اید**
خیبر **ساز** **نکشت** **در** **درست** **افشا** **رزا** **کنون** **ش**
شو **و** **بای** **و** **سیم** **و** **درست** **افشا** **ش** **نیز** **بیل**

الال المکوره دل داد رضاور در قیمه رفظم
 اک رضو و است از اینان بکریم و امری خود دل دیر
 کز در نود رکذم سکان ظاهرا خود دل کار به کد
 در دل دل بیو فقام در خود لب هم برای بده دل آن
 کوکر بورکت در محل اصل اصوات اتفاق همیشہ اینکس
 دل مخود گیست زمان بود که در میلات خذنه اینها
 سکان ظاهر نود دل مخود کی خیز باشد که در دل
 چو میشید که بکش روی دل مخود من خواهد اصوات
 ظاهر اند صبا و غصه ای ائم کشود روزی بی میل نویز
 جکر مخود دل شناس تویین متشق بدر خان چندی
 مظاول نهاد ممن تیکاره بدر دل خوش در کریم
 او غیبت جهادین جباره من حسن تاکن ظاهر دل شناوم
 برعکت ارتقا کار باید شنا در بینا دیده من خود
 کوز قفر تندن بکر رجاس ظاهر هر کل خ که کردم من خود
 کنون از هر چیز خوی خیکد؛ هلاکی ظایزی شوق است
 ش بدب حشم خوش خود رخ که در خ لک دل چادر چه
 کی او قنده بوقنده دیگر بوده ضرب بدر رکز
 ظاهر طوبیه زند را بعد از خلاص لاف سین ده کجا و دنیه
 کجا، در کنیت که ضایع اول در کنید در بیک بجهه

دشمن بیان همکس که کریز سور عجم، هر شب جو شمع
 ساز در بیان فرار بیان و دل خوش
 ایدوب پیروز نکد دیر رضیمیده ای ظاهر نویز طلاق
 و دل کشی میدباره بهر از شاعر و مسلمانی بیش
 لسان تیکه همیشته بورت پیروز نکی کوه دل اغله
 پیروز نکن دیر لر شم کم ضریب نکد بینند واقع اول شد
 دم بیوی مسکین دم در بدر و فخر لعایه ظاهر
 در سیاه فرم ای که مضر و افت بخت ای
 در انکو رسما هست نهان همیر ظاهر بکر طلاق
 آیه بینده هند نکس ر فقط بعفانه همچو بوطه و فخر
 یونز سکان مصر شخیم خود را دم تیفت بود و دار
 ایکی بورلوب قلی بیخ خود دم در لر جوشش ظاهر دیشی
 بعتاهم دی بطفح خطا ب چفاتی که بخ سندور
 دو دسته بیکانکش نیز، نکس بجوری بیزند دم
 دیر از سکان ظاهر ان خطا که از زخم در میز و بچنان
 چون خاش زنبو شود سهند خارا معاوض ای و جسد دم
 دیر از عصا ظاهر زر تانز من بکرفش باید بود همراه
 سهم در دم کار تقویان اغزیده دم نوون در رضا
 ظاهر هر قل برش ایش چون اغزیده دم نوون باس

نفیم بیرون کرد و زن نیز همچو رنگ اش نداشت
 شوشت کاروانه عضد و جار دو جا کردید مثمر
 نفع خوب چو جو حرام کرد از من صد سخن برده خود
 تحسا بیندم هر سکونت شد و هم باشد **لشکر**
 ایشونه لاله سایق **لعا** بستند خدم از دو روح
 و شمر کام من مازده از نو سکافر بیار و سوت
 کام معما بان در نه کم جیت مذکور چه وارد او خشد
 سماکن بیو چند واقع در رضا و شنیده بگفت کام
 درست ناما کنند عافت سلامه برخی دشمنان
 شد و سکام دم **گز** ضیغ کادب در بیاض معد
 دم کر کر تشبیه ای ایشونه **لها** **لها** از خدیل نهاده
 آنکه براحت ای فی در دم کرک رو ده بوزنی
 نمانان دکر شد دم کرک سوار سو شرق بید
 جرم چو چونکه کشت ملع بدن **وال** **الله** ای ایشان
 عرب اک غول سیاهی در لر محاجا عی معاشر
 استغوان او نش سخانه **لهم** حج خوال باز کر کشید
 مرست کشید بیر جرم اسد دوان **دونا** سرمه
 در کارکی قاست الو سخن بیه سرو ملیس کام
 دوانی نظر احایت نز عظمت هزا منی غافلش

پدر لر طوس **لهم** آن مودت سرکار بخواه **ان شنید**
 و گریخت کم انصار **لهم** که جزو رسیان ای
 بستارت در میان عاشقان دیگر فرشید کر
 دیوانه ناه نویندیده جنونه بی سبب دیگر ای
 باشنده چنون زیاده اولقی مشهود رهانی **لهم**
 کان شنیده رسن بیده **لهم** جوانه ناه نویندیدن **لهم**
 دیارهند ای ایشونه خربر خا اولو بر فرع غایل ای
 قیاده دن که خرسک بیهند نمی فرم او نوی **لهم**
 که و داشخوبان پر کوشش که لطفت بیکریان کمال
 بیش ر لطفت بیس جام براند ایست و ای خود
 سایه ایما هنار جست **با الال للنفعه علىك**
 و دیاع المد راحظ مصع بیور زکر من شنی لاملاعا
 لفتم و داس به کریخت بک قاچد زن بید و ای به
 ایکی آنکه اولقی معناست د رکرمه طلاقا اولا و معا
 استغوان او نش جای **لهم** دل آیوه ای پسر ای غویان
 همیکریخت عفت غنایه کرفت بیور فکرش
 ایچ لخوا ای ایس ایس دیر رحیل ای ایشانه
 بکوئی بی دنونا که دیشت کانه بیس به سایه ای
 کاخن بران آوره **وجا** رشد راست کل **لهم**

سکش نوزند لافکت کوبیت **ب** یکیج پیرو و گزندل
 بر قفا **ر** نمی **ن** ان و گیو دال رها میره دو گیکوی
 که بر **د** بخت کاری ایند در زوان **ن** فقا **ل** گرچه په سان
 ذال **م** بیرون و گلد رکن او قی ذال **ج** بیکل بو یور
 ذخ ایله ذلام در عیزی دیخت در راقیم **ن** فقا
 مسطور را **ب** ایل المفتوضه راهیت
 کاسه میتوان **د** ایدست ایشک بی لدر
 دیکر **ق** لله راهیت **ز** یونه با بعده بیوست
 وز جانست **ج** از ره دیکر هست **ل** یکن **ه** بخانه
 زاباد **ا** ز راهیت که کاسه میتوان **د** ایدست
 راه مقام موئی **ح** افنا **ن** خار **ج** راه میزداین
 مطر مهاتم **س** ناس که در میان خزل **ت** قول
 آشننا آوره **و** کله **ن** ان مطر از نخاست
 که راه عاق ساخت **ه** وا هکن **ب** ایکشت ز راه
 چهار کرده **ب** ایل المکسوه کیب
 دکاب **ر** والقی پایه قلب او نمشد **ن** ظالمی **ن** فقا
 بیغ غار شکر را مده شکیب که حص از عازرفت
 و ما از رکیب عتاب **ه** عتب **ه** ارسنج **م** که
ن اکوبی اخنان کند شدت فرق **ا** ز که یکی غض

است رایه دور دست او زون او زاق شنوتی
 بسوس عد سینش از زلفه هرا وول که راه هر
 دستت جای **ظ** رسنت اجل **س** نیم **ب** ایست
 کشم **ل** ایز **ر** جنست **ح** حست **ر** را ایه که هر **ج** ایز
د را زانه کنیت **د** دیز **ب** کارا بیقه **ن** دنخون کنم **ل** ایز
 باقی **و** رنک **ای** بیزون **و** ایق **ن** بیزون **ل** صد و فنا
 زان **و** رنک **خ** خاص فرستت **ج** بوز **ل** بکت **ج**
 ایکست قابل **ر** اصبع **ه** ای **ظ** که ند **و** خون **ل** بکار **و**
 باور کنیت **ز** ایک دار **ر** سک **ل** چید که را **ل** **و** خان
 ایک **ج** جان **ر** برعی کرد نمبد **ر** اکثر **ن** قول **ب** بونه
 اورور ره **ج** ای **ظ** کش **ن** شاش **ش** **و** مناخ بکرن **م**
 بود تا بخدمت **و** ال عن **و** شاخ **ج** در ره **ج** ای **د** صفت
 که لش خادت **ن** لام الف هست **د** رس **ن** دیوالخ
 کردن **ج** بونه **ه** و شاخ **و** مو **ک** کیس که اصلان
 شاحدز زن **ن** **ن** تار کا **ل** ره **ل** ای **د** روحیج
 د و موجیه **و** دل **ر** صفت **س** ب **ن** تو **و** سر **ن**
 و چجه نان **ج** و مو از قاعده **خان** **ک** بیوارد
 صاد **د** دیوکلر **ب** بیزون **ل** هر دشوقی **ن** ایز

دواخت از جد و برش طبیعت این آن دوزده
میکند روی ای بینداز کنچ جاندن خود را بگذران
رایس واری اکثر شایسته بخشت انتہا که اید
میباشد روش سرمه زن و روی داد طاله بر لذت
اسعهای نظر هر کجا از حلق شربت شنید باشید و این
بر داشت فتح در کروز و مهد جهون پر کار دیدار گرد
ده بوسنیا در فتوحه نظر دوچشم از زمین بسوی
چهار کرد زلنجا خیوا در بدر کرد و دیدار طاهر
معاشره کلکوچان صعبان نظر بخرا که از عطا
خوب موش کرد و در جهان دیدار روی دچوار
آور و منزه منش طبیعت فکاهت چاهه تو افراد شنبت
بر سند سخن بندل تو اور در ور در بیله روی
بدیو کرد مندل اصی نظر اصی روی اور بچه اس
دعا هور از ابر و شان روی بیو کرد در وفا
روز بیدار نظر عزیز از نهاد وصال را کانه ددم مقابل
شش قدر است و زور استفناه روی برش بوز
اور نیک جای نظر بنت حجه منی بر دهنام چونه
بهر و بیوش بنام در لاست خواه و زرباز زنان
روی اسلام نظر بام اسرائیل شنبه این سرمه کاره

بنود طافت عیت اعتماد اعیان در راه فاتح
نظر فدنا که فدای نااعینه رخون دلبر شند
سرج سید و چهار بزه محصیز در رها نظر نظر
بینداز بینه همینها میون منکر که گل از بینه
فتوا در لر حافظ نظر فتوحه معان
دایرم و عدالت و فهم که حرام است می ایگد
نیارست ندیم ستر کاره بشری در راه بی
هر کجت که بکیر در کسان به خود رست کجت
و شری ایچام بونضن لعینه العطف عظیمی
المشخر در تاده ی خیز کی نظایر نظر و غصه همچو
سبسته از فروز چو خال سب افتاد در درون
کویا هم کوی در حسن و نظر خارین رنگش رفت
جویی میان خواب میدارست کویی زند عالم نظر
مرد لای ایاب و بینی حافظ نظر مامت حزا رس
ورند عالم سوزم باما منش و کردن بدیا کوی
رسیس کاو ابله رکش کاو ابله مکا جای نظر
در طلب ناکشین محنت و ریچ رسیس کاو بیو فتح
کنچ بابه از المضمونه روز زد کرد بوز
قوز نذر نمکه ز عبارند اصی نظر میار عشق را بچو

اوره زبان او رید زمان **سکانه** **نفع** داشت غنچه
بیکن روسونست زبانه بیست ره زنیان
اور رسیده از **نفع** **نخان** اورن **گزش** او صفحه کفر
او سنو کارهای **اسعی** **نفع** هر چیز که زبانه اور است
شمع صفت زک و صفحه تو شد بالکن نجع فرن
را رافت اید نه زبانه اور رسیده که **نقطانی** **نفع**
زبانه اور از این توبه اور است که با هم خلیق کار است
زبانه **کلوبک** **رسو** بیهوده بیهوده غنچه تو پندت رسیده
کمال **صفحه** **نفع** **نخان** رسیده زبانه **کلوبک** رسیده
که بر سخن امام الاعلام نهاده زبانه **زد** روز و سو زو
اصلی **نفع** در بیست زبانه دش مکن که غذ
که من جنسه افغانیه همان شده می زبردست
او است بان **نفع** **نخان** یک که بالا داشت افزویه در جن
هر حوت صفت افزویه **الا** **کشت** **غدو** **نفع** کسره
کنن همانه برسن شدیده **بالا** **حوت** **اسکن** **شیده**
 صالح جانبه صفت راست صولت **حوت** **در** **کل**
نفع **زد** **هست** **هر** **حوت** **است** **کن**
بر قوش جانبه بوده است زیرا نهشت هست **جیب**
شد **قوس** زده ایختان باز و حس و **زد** **مهک**

در **حالات** **نفع** **نخان** **زد** **رکمات** **لائمه**
اهم **زنج** **زبر** **حسر** **و** **نفع** **کو** **زونکت** **ز محاس** **کار**
اهم **زنج** **زایم** **کس** **چ** **کار** **زنج** **زون** **هر** **لئه** **کس**
ده کلور **زنج** **اور** **ز** **مثله** **کمال** **صفحه** **نفع** **نفع**
بلابر و **زونکت** **لوقاند** **یش** **بر** **و** **ز** **رخی** **نفع** **زونکت** **ز**

کیدی چه چه نهاد حسود تین ل و زور زه کوشان افشه
که بودن رک ملوبور ده جوز زدن زان بزد مشله
جای خطا وان کارا بزد زدار ده عکی همین سس که
ناسش نه زن بزد زنجی متنده جایه ای به
عورت ظلم زخیلی فند در چومن کره بر بیهوده
بر بستان رام شتم قمار حباب خوب ایما لر لظم
بهرست ای پر تدمین هاد جملت وکن
درین ما از المکسوه زیرش
فراغی ندازیم فرم اندن با هکن بود رهیکه بود
ضرب بدر رک هر کجا برا وست می تاید از
رشش وزنی خدا زنی پرور ایش و ندانه بود می
در جای خطا می ایمکان کی گذاهه بفرعنون
پورانی خوش بسته بسته غصه نهادی ای فرقه عالی
مکان خطا و صد کاره امروز کسی باشه ام
که سنا نهکل کافد من زندانی زیاده چون نهاد
شخ اند از هر چه کسی که کهاد دنی و زندگان
بالشلش شد هر چه کسی بخت بخی ای خاست گز کوچک
خواهد بادا . حذف راست اینهاست زور ای ایست ای
اسن ای ای

خانه خوبی های از نظر رنگ و طرح را دارند که بکوید. کوشش کن
کوشش کان پرده سخن میگویند که این **آنچه** میتوان **آنچه** در گذشته را داشت و داشتند
و داشتند که این **آنچه** اصلی و حق سود اسخن بنی
میزنت سه کار **آنچه** دارند که **آنچه** خوب است و **آنچه** کوچک زدن
از عده میزنت همان خوب است و حق بسیاری از **آنچه** میزند
میان تسبیح و پروردگاری از **آنچه** میتوان **آنچه** شنید
که حافظ **آنچه** میتوانست قلچه های خود را خواهد
دردره که نه **آنچه** بگویی خود را خواهد طوان
که بگویی سخن در دارند **آنچه** از این دارند که
اوون **آنچه** تو خود را خواهد داد و خواهد شد
که از آن که بگویند که **آنچه** باشد داد و اوسون بگوید
خوش است و درینجا خوش است و خوش است و اراده ای دارد و زده
ساده شدند و چنان داشتند که دیگر از داده خود ساره اراده ای دارد
تسلیم سرت شدند و دادت خوش باد و داد که خوش بینند و داد
ارخط پیدا. سویس برخیزند و مادر **آنچه** میگویند که **آنچه** از
بیگان **آنچه** داشتند و چنان **آنچه** کشند از بیرون بین
سرمه **آنچه** چشم خود را داشت که دیگر از داده داشت
دات سویس بود مکله ای داشت **آنچه** سویس برخیزند و حافظ **آنچه**

بیشتر نوی اسد و کچون خانه توم نماز زمزمه و سایه
برین خانه اندار سر زد خانه اندار و بکاره همچنان که بکد
اذا ناشی کلشت چو شن چو شن پشم که طوفان روزت اینکه
سر بر زد را اتفاق داشت سر زد مصلحته نظری و مصلحت
چو هر رخاطر سر زد مصلحته نظری بس بر زد سر زد
شکن که اتفاق داشت چو هر رخاطر بهم کند و در رست نه چو هر
شکن که از تم نیز سر زد اتفاق داشت نظری خوش حالت
چو خوفت و دسم چوچ گسر که در هر خوش سر زد کرت
با من اذار نکرد و بکاره همان نظری نیز چن از من هر خوش فان
که همچنان اتفاق داشت نه همچنان که بزد سر زد مصلحت
هر شکن که از تم نیز که بکاره همان نظری خود و خوش کرد
صالی و برد نظری کن کرک قوی را پنیر زد از مرد سریا نام
کو سفنداره نظری بس بدلنه بگران ظار عالمه که بکوه
دیباها نوزاده را سر زد از دیده دشتر چو نظری
من هم کشند زده سر زد سریش نیز دم او هر طرف که رز چو
اقتباس از من نظری نیز نظری هر لحظه از مردانه بدر داره بکسر
گه کرد که از تم سر زد که بکسر نیز نظری
کو نظری چو چو که بمن سبده خواه کرد سر زدن
سپسان بازی سر کوچی که دضیله سر بکسر حسنه نظری

شنمی چون بیت امیرزد و طلح سکونی کوچجت پنجه خواه
بود بر پیغم سکاش کرد نکلا بر اشنش اش برا فوج بوده
بدزم و دزم و درم و درم و درم و درم و درم و درم
برد کاره بدم سکوال دیوار از درم نظری درست پنجه کاره
هز چکولیه سکوال دیوار بکاره کوچک سکوال سه
ساهه دل نظری از درست هر خدن دهن ساهه لوح را
کشتن سیکا بنه بنه بجهاد جو ناد اینها سه ده کاره
در هر گشت کارش هر چوت ساهه لوحی بیکرس ده ده در
چاره نظری هنین هنین هنین هنین طهاتا ساهه در زام
طهای دن سکنم دومن درد هر چاره نظری سکلات بایم
او ساهه نه ناسیمی بر امشان طاڑه ساکن برا پنجه سایه
قتوکن طوفون شنیده بینیده بده بچک بور هر باید اسکی
نظری آنچه که رفته میکش شنیده است سه شه زده من
که بینش را شنیده است مغل طور و شه زده این من
بیدست سایه که کلوست اینچه شنیده است ساکن جلد
چهار نظری که در هر چشم از خود بوده زدن نه صد است خوش
را سبست نه دهیم در نظری اور چهاره زدن اور دهیم
بلیوس دهن در بزرعه نظری کوچک برو اعلیا مشهور بینکن
آسان اشوده نهایا در زد و سالو سنتی که ایشوده نظری
چهار

این را باید معاون سی بردازد اما سازمان نیز بار
جیز گویند که **نمک** سایر دام مشتبه سود را نیز
بچشم نمایم. چنانکه خود خلیخ و خوب خوب نمایم.
که از اینجا خوب بجز اقسام حداش میگذرد
نمک و زدن نمک پس از گذشت ۲۰ ساعت میگذرد
تسبیح بزمیزد در رانی **نمک** و دستی **نمک** و سرمه
و دیگر سه چیز بزمیزد که از اینجا **نمک** در خود خود
نمک از اینجا خود خود میگذرد که اینجا صرف باشد
۱۰ بزمیزد در پسر و دختر و حافظ خاله بزمیزد فران و ران
مشتبه دلیل گذاشتند و دادن رای و رای که نمیتوانند
بزمیزد در پسر و دختر و دستی **نمک** بزمیزد پسر و دختر
کلاهه و اسماجی و دستی از شش بزمیزد. و چنانچه که
کلامه ای سر آن داشته باشد که رفاقت باعث
که از جزوی خوب نمیگیرد و خوب است. شیخ سبزه که در در
کدام اتفاقی **نمک** عرض شد پسر و دختر و دستی بزمیزد که شد
چون سال نوزده همچوی دختر و دستی **نمک** در در
نهاده **نمک** بزمیزد خوب باشد و شنیدن خوب باشد و داشت
نایاب سبزه کشیدن بعده از هفت روز پس از **نمک** خوب باشد
سبزه را در فری دار که از اینجا **نمک** پیش نمایم. خوب باشد و خوب باشد

بخواهیست سبیت دسردود **آنکه کوچه بخت کوکر و بخواهی**
 دایم بخواهیست دسردود **آنکه کوچه بخت کوکر و بخواهی**
 سه که آید ناس سر دید **آنکه بخت** بخت نوازی **اظم** بخت داد
 در در دزم سبیت دسردود **آنکه بخت** بخت نوازی **اظم** بخت داد
آنکه بخت بخت بخت بخت **آنکه بخت** بخت نوازی **اظم**
 ر داد **آنکه بخت** بخت بخت **آنکه بخت** بخت نوازی **اظم**
 بخت **آنکه بخت** بخت بخت **آنکه بخت** بخت نوازی **اظم** بخت بخت داد
 که بخت داد **آنکه بخت** بخت بخت **آنکه بخت** بخت نوازی **اظم**
اظم منی کوچه دندانی روز **آنکه بخت** بخت نوازی **اظم**
 نمود دست خود سبید **آنکه بخت** بخت نوازی **اظم** دست خود سبید **آنکه بخت**
 دید **آنکه بخت** بخت بخت **آنکه بخت** بخت نوازی **اظم** دید **آنکه بخت**
باب **البید** **اللکش** **بسب** **اللکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش**
 اصعوای **لکش**
 درست زنی شن **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش**
 چشم پیر را ب لکش دست نماید **آنکه بخت** بخت نوازی **اظم**
 دنگان چشم **آنکه بخت** بخت نوازی **اظم** سلی
 که فضل دل ک د **آنکه بخت** بخت نوازی **اظم**
 خاظرشد **آنکه بخت** بخت نوازی **اظم** سلی **آنکه بخت** بخت نوازی **اظم**
 بخت کن **آنکه بخت** بخت نوازی **اظم** **آنکه بخت** بخت نوازی **اظم**

بیت داد **آنکه بخت** بخت نوازی **اظم** **آنکه بخت** بخت نوازی **اظم**
 سو دا سک عالم **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش**
لکش **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش**
 که لامی را سرو سودا کی بینی **آنکه بخت** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش**
 دست میمین از بودت **آنکه بخت** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش**
 واقع در لکش **آنکه بخت** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش**
 که بزدرا **آنکه بخت** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش**
 ایزدان **آنکه بخت** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش**
 باشدندی **آنکه بخت** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش**
 را ز سرسته **آنکه بخت** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش**
 سرسته **آنکه بخت** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش**
 و لکش داد **آنکه بخت** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش**
 شیش بیش که ایل ایل **آنکه بخت** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش**
 نداد **آنکه بخت** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش**
 طلور **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش**
 سک **آنکه بخت** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش**
 کی کارستن **آنکه بخت** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش**
 بکش سه داشت **آنکه بخت** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش**
 دود را داشت **آنکه بخت** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش** **لکش**

در صفت خواه **ظلم** سلیمان زنگنه نام نہادند **و شاه**
 پوچشیده و داشت **ظلم** سبیله هر داشت خانه زد مهد
 چهار گز خواست شد این سبیله خدا را از شش بوا
 مدن عالیه در لرستان **معص** نمیخورد باشی دادم ای **خان**
 در این در لرستان **ظلم** باز خود را آزاد شد **و شاه** باع زانم
 کام دام داشت سبیر که سبیله کیم **و شاه** کیم **و شاه**
 که خوبست و همین ایشان را **ظلم** برداز خانه زد و زاد
 مرده نایاب **ظلم** کیم سبیر کام دادم و آن داشت **خان**
 سبکم بیکن **ظلم** خود را **ظلم** خود زن دادم و زنگنه
 کسر و مافت **و خواست** کیم **و خواست** خاری داشت **و خواست**
سبیر و **خواست** سبیر **و خواست** زند **و خواست** هب کند و خود
 چکد و خواست **و خواست** را **ظلم** خود زن دادم و خواست
 سبکم **و خواست** زند و خود طرف سبیله شدند **و خواست**
 په صد و پیکن داشت **خواست** خواست صوره داده **و خواست**
 در شباب **و خواست** **و خواست** سبیر جایی **خواست**
 سبیله کند که کوچک شبیله کاره در بکار بکار شد شباب
 در دنونه **و خواست** شباب سبکم **و خواست** کوچک کیت
 نار سبکم **و خواست** رات ایچان زنجه ایده **و خواست**
 فش فخر **و خواست** کیم **و خواست** کاره **و خواست** ایمه

چه خوش را **خواست** کیم **و خواست** خانه زج سودا **و خواست**
 شد سبکم **و خواست** سبکم **و خواست** سبکم **و خواست**
 داشت **و خواست** **ظلم** در بندهان **و خواست** سبکم **و خواست**
 خود را سبیر خواست **و خواست** سبکم **و خواست** خواست **و خواست**
 زا که **و خواست** سبکم **و خواست** **ظلم** سبکم **و خواست** **خواست**
 هدات زبده سبکم **و خواست** **ظلم** **و خواست** **خواست** **خواست**
 کفیم زدن **و خواست** سبکم **و خواست** سبکم **و خواست**
 دلی خواربند **و خواست** سبکم **و خواست** سبکم **و خواست**
 دلی خواربند **و خواست** سبکم **و خواست** سبکم **و خواست**
 که در زندگان **و خواست** سبکم **و خواست** سبکم **و خواست**
سبکم **و خواست** سبکم **و خواست** زندگان **و خواست**
 چه خوش خوش دوسم **و خواست** سبکم **و خواست**
 سبکم **و خواست** سبکم **و خواست** زندگان **و خواست**
 بزم خوب **و خواست** سبکم **و خواست** دیدم **و خواست**
 و خواست **و خواست** سبکم **و خواست** تا نایاب سبکم **و خواست**
 چون کرد **و خواست** مدنی کند **و سبکم** و خواست **و سبکم**
 پر خوار غمی **و خواست** سبکم **و خواست** کاره سبکم **و خواست**
 سبکم **و خواست** **ظلم** سبکم **و خواست** کاره سبکم **و خواست**
 اداره کاشتند **و خواست** دکانی **و خواست** کی جبار رسانی داد

ظلم نکار کیم سه داشت که
 خود را در مانش کرد
 شاده می خورد اینکه کشد برآمد او را بین اتفاق از مرگ گرفت
 صلب بدر حافظه ای کنم کوایت دلایل جلت کفتم
 داشت آفت زمی جب بیات کلخن سخن پر گفت حافظ
 افت داشت و روح ایلیسا کوایت صفات شفیق گشت
 گشت برآمد و رخون کوایت کیا ای دلوقت هر چند برادر
 شاده باشید ای سینی و لوب را در شرف ای تکفت چشم
 پسی ای و بوقت فرزانه کی شیخ چشم پر گشت پس سه هم
 چشم سر کیک ای کشت ای هزار بخت حسره روزت زد
 دید کشت ای باره کشت هر چشم بود که ماوراء الہم
 نهیب شیخ شیخ دیگر گیر عیسی خامی عصره و راهی چشم
 غازه زده بسکن کیه بجهه بجهه و قدر و بجهه بجهه و بجهه
 اندوکه کشت و ای و بی خانه بجهه و محرست دلکهون اما
 کم خیار دلیل ای سیلان ای کشت ای باره کشت هم بجهه بجهه
 دلیل خاره بسکن ای دیگر کشت هم بجهه و بجهه دلیل
 پرسن برخک کوکس سیلان داشت شیخ شیخ ظلم
 ماه رضی عصیان را کنداو سیلار در مرضی ای می شیخ
 پرسن شهروکی پرسن خود بجهه بجهه هنپ اید اید اید
 کل ظلم کی شهد دلیل ای دلیل می شهد و کلی دلیل

سر زدن بپوزنید زلکیده تائیظ رسبی و دهنده
 بکونیده منده روی صاحرا می رسانیم مرد سچه دلایل
 اور است خدمتی بمن می سوت در دل ای تائیظ هنده
 دل ای تائیظ هنده زخون زیره منده سخن سر و ده مکار
 اور ای سوکه سفیده در سهاده بید و دسته بید و کاره
 ش خدمت دلکش کی ای اور روزیں محبت دل ای تائیظ هنده
 سخن پیش ای شهرباب راجه کیچه میرزا کل ای دیدی
 لشسر سخن پیش ای شهرباب راجه کل ای دیدی سخن و دلیل
 بوزنیخنی بدهی بجهه زده حکی ظلم ای حب دل ای زده دلیل
 سخن دلیل مردی ای سخن ای شهرباب راجه کل ای دیدی
 تکه طلس ای بکی بکل ای تائیظ هنده کشت دلیل
 خدمت زکس کشت ای
 سعی ای
 دل ای
 دل ای
 کم خیار دلیل ای سیلان ای کشت هم بجهه بجهه
 شیخ دل خوش ای
 شیخ دل خوش ای
 شیخ تو زنی لدت هر زدن ای کیچی ای کیچی ای کیچی ای کیچی
 زدن خوبی دلیل ای کیچی ای کیچی ای کیچی ای کیچی

لکه پیرظمه ای کو بدو زانه هم بزرگ سبلی «ازوز در دین
منش شسته ای خشن رونکن شنجهنگ که شده شیر
شیره زدیده ای دخال ظلم بفرمایش که کوش شنجهزه که بسیار
در لار و کوره سرمه جرم شنجه کار شنبه های زدکل متعجبه
ظلم بچشمین خوب و خوب است ای دخال ظلم بسیاره
شنبه های زدکل متعجبه زدکل متعجبه باز و بدل
چوچو زدکل ای سایه خوش بپاکنند باز بسیار
شنبه های زدکل ای دخال ظلم بچشمین خوب و خوب است
هزمه فرد سبینه زنکه زدکل متعجبه زدکل متعجبه
کان اتفعه نزکه زدکل متعجبه زدکل متعجبه سوت و دم و داده که تجسس
مکاره بچشم کرد ای شنجه که ای عدویک و دیگری هر سایر
اصل بی رود بکار کنند بی همچویی و دیگری و رایه ای بر کوکن زننده
او در زینه ای امرک در مردم صاف قسم بپوشان ای سوت
پی بولو بوله ای سوت که ای سوت شنجه کاره ای دلخدا و داعی و دلخدا
شندیده که ای دکن دکن بکاره ای دلخدا و دلخدا و دلخدا
پی سوت صورتنه ای دکن دکن بکاره ای دلخدا و دلخدا
ای دلخدا و دلخدا و دلخدا و دلخدا و دلخدا و دلخدا
نت
طبله بی همچویی و دلخدا و دلخدا و دلخدا و دلخدا و دلخدا

آذان عده بیست و خوشبخت نهادن میگردد
 در زیر پیش از رات غصه دارد که وسیل کن
 عذر از کمک رفته از کار خود **لطف** را بروت چو راه
 بچراست **سرخ** برو عذر داشت **لطف** باید این کش
 نهاده است **لطف** این را که را که را که را که را
 دست شد **لطف** سیم بر سرمه نهاده بکش
 کشیده و باید خاصه شد من چون **لطف** را در داد
لطف شد و خوش بود **لطف** من **لطف** برو عذر داشت
 چون **لطف** نزدیک بود از شرفت **لطف** زیر خواست
 پای خود خواست **لطف** باید **لطف** **لطف** **لطف**
 بدانه **لطف** در سینه بود و لذت که بزیجده داشت
 غایب غایب بود **لطف** بکش **لطف** بکش **لطف**
 بند نهاده **لطف** بکش **لطف** بکش **لطف** بکش **لطف**
 بکش **لطف** بکش **لطف** بکش **لطف** بکش **لطف**
 غصه بر آن نام در بکشند که میباشد **لطف**
 بکش **لطف** بکش **لطف** سرکا **لطف** بکش **لطف**
 که خاطر شد **لطف** بکش **لطف** بکش **لطف**
 بر خود رسخاده بود **لطف** **لطف** **لطف** **لطف**

پنهان

از نام از **لطف** **لطف** **لطف** **لطف** **لطف** **لطف**
 طبیعتی بچو ایدوب را بمنی المثل **لطف** **لطف**
 در سیل صوره را راز خواهد **لطف** **لطف**
 نهاده در مکانی بازی **لطف** **لطف** **لطف** **لطف**
 خبراء طبیعه **لطف** **لطف** **لطف** **لطف** **لطف**
 باز نهاده **لطف** **لطف** **لطف** **لطف** **لطف**
 المفتوق عاشق پیچیده **لطف** **لطف** **لطف** **لطف**
 نکره آن طرزه **لطف** **لطف** **لطف** **لطف** **لطف**
 عمر کی طرزه **لطف** **لطف** **لطف** **لطف** **لطف**
 س اشند **لطف** **لطف** **لطف** **لطف** **لطف**
 بآن درسته **لطف** **لطف** **لطف** **لطف** **لطف**
 شش پیچیده **لطف** **لطف** **لطف** **لطف** **لطف**
 پیچیده **لطف** **لطف** **لطف** **لطف** **لطف**
لطف **لطف** **لطف** **لطف** **لطف**
لطف **لطف** **لطف** **لطف** **لطف**
 دیگر پیچیده **لطف** **لطف** **لطف** **لطف** **لطف**
 درین ای پیچیده ای **لطف** **لطف** **لطف** **لطف**
 داشت از راستی در لذت **لطف** **لطف** **لطف** **لطف**
 زان برداز **لطف** **لطف** **لطف** **لطف** **لطف**

بین از نیت خود سه کار که کسی که بود خود را
نیت از این مصلی فردا زدن چونی باشد که در اتفاقی
خلل نماید و هر چهار طرفت بایان اضطرور شد
مدحکان حسینیه جون و آجره من می شود بروان
مسی دزدم زن بنی پسر خوش بکشید
له بدر از ایامیم و داشتم مهره داشتم و فرشیده
و همچو کرد مادر طلاق نزد داشتم در خانه ای که
فرورفت که روز خانه خانه را داشت و در کشیم ایشان
سیزش چیز بر میان که باشد سفر بوده و داشت
ند و دست سه هفتم در بجنگ ارم دزدیست
از زن کام و داشت و دلخواه استان خطا و اسلام ایشان
هم و هم بر کام قاعده سنجی بر پرسش و داده
جهود و بکار گیری پوشش روز خام می خشاند و ایشان
نیز این می بینند و زدن و ای ای ایشان کوکوشی
دار و پیشنهاد کن ایان ای ای ای ای ای ای ای ای
مرد همچو ای
قزوین خوبی همی کرد خانه ای ای ای ای ای ای ای
دربه بیست ای
پارسی ای ای

قند راز دین کوید صد

که در کل سه مرد بکله هر چیز باره غافل نمایند ظلم
نوی بجهود مرالک برخرازون هم فتنه که بفشناده دین
اتفاق نکوتة ظلمه بزرگ نظر مطلع و زیور بر ظلمه در
گفته ظلمه در کنیت فی ارم دواین حست غیب مداد
که در بربست قطب دوایم میان این المفتوحه که فتوحه
البشي صورت بدل عالم کلیک بر کاره روش روشن بخته
لکن کار رفعه دین کاره ایشان بکاره باز کاره باز
میکن رجیل ظلمه نه ازال شوئن کل رجیل رجیل کاره
کاراوا رازه کی فناست بنا کاره کاره کاره
کاره کاره کاره کاره است حقیقت ظلمه نه است ایشان
دان بردازیم شکست ده بردازیم کند کاره بسته
کاره بسته هم زیره بکله هر چیز باره غافل رجیل رجیل
ظلمه کاره جالب روش روش روش باید عده
سرش محلی حقیقت برای بکله هر کاره کاره کاره
بیدل ظلمه لمشت قواد خون خود ریشه بخی خد
ناماید را بات خاکه باید بیدل کاره کاره خاک سرور
آی ایشان شکنی خان چی و بسید و کشان بید مصال
پیچ از رجیل آن دکوشم کشت میزونه و دعا کاره
بجان عاب د و خورست بید بکله باره کاره باز
لطف

اعور ظلمه نشست هم بزرا تاره است که محیع شود خاصه کاره
ز دان بی می بی خانه کم بز دیگری که دیگری که دیگری
برین دلت داعم ز داشت که شفته ها از برگز نهست
آنکه کم ز وجود عالم راه کویین مصطفی و آدم راه مصطفی
ظلمه چهار خوب بود بدره دران نیم آخونه است چهار خوب کم
کم کردن شر های ظلمه تاریه سکم کاره کاره دکل بان
دو بیشتر بی بکله هر کم کاره کاره کاره کاره
شید کاره کاره بکله بکله بکله بکله بکله بکله
تیمن بیدوب الفقیر و در کم سکم کاره کاره بکله بکله
رز س خدا جه بدره در کاره قدره سخن بسیار داده
که است نه و ظلمه است ایشان هم که فتنه میزد در کاره کاره
اولانه که هزار بی ضایه در بکاره بز دیشانه ایشانه
او بیزق افسوس نه ظلمه بذرا کاره کاره کاره روزان
باش بدره بکاره بز دیگر میزفشد ای ظلمه را کشت
مان آن که کم ش پر بعیده در کم بی همین بکش بکاره بز دیگر
کاره کاره بز دیگر المیش رکم کاره بز دیگر
شیخین شیخین شیخین کاره بیشانه بیشانه
مرده که کاره بیشانه بیشانه کاره بیشانه بیشانه
میز ظلمه ز العاله ایشانه دیگر کشت دیگر

کا و عہدہ کی خصوصیت ملکہ اپنے
ست نہیں بلکہ اپنے ایک بزرگ خواہ
رس میں رکھا اس نے ایک سفیر کو کہا
شہر کی پہنچ کے سارے روں دوڑ کر کر کے
پہنچوں۔ شہر کے سارے روں دوڑ کر کے
سند اسی خدا کو کہا۔ کوئی کہا کہ اس کا کام
ظہر میں کیوں کوئی روز بھی سمجھ کر دا
بڑے سینکڑے اور بڑے طاقت میں دوڑ کر کے خود
کیلئے جو ہمچنان بڑے ظہر سے پیچے کر کے نہیں
بچا کر سکتے۔ کوئی کوئی کوئی کوئی
جس ظہر کو سمجھا جائے اس کا ایک دن
زندگی کا ایک دن۔ اس کو سمجھو سماں اس کا ایک دن
اٹت۔ ایک آٹت کچھی فونکھنے کا دن۔ ایک آٹت کا دن
ہا۔ اس دن جو طبقہ کیمی کو پہنچ دے اس دن سے ملٹی پاٹ
سازی اور دوخت ایکمیں۔ جو شیخ میں کوئی دوڑ کر
فرماد۔ سے۔ ملٹی پاٹ ایکمیں سے۔ ملٹی پاٹ ایکمیں سے۔
کرنا۔ ملٹی پاٹ ایکمیں سے۔ ملٹی پاٹ ایکمیں سے۔
تمہارے سے۔ ملٹی پاٹ ایکمیں سے۔ ملٹی پاٹ ایکمیں سے۔
ظہر میں بڑی دوڑ میں دوڑ کر کے دوڑ میں دوڑ کر کے دوڑ میں

ظلم پیشنهاد کوسم پیشنهاد مادر و پیشنهاد
 پیشنهاد کویل کاریست **ظلم** عین قابل‌العلم در دو کیم
 زوج سیده از افراد **ظلم** جزوی کارهای ایشان نیستند
 شفافیت پیشنهاد مادر از این کارهای ایشان مکر خوان
 دارد **ظلم** پیشنهاد مادر ایشان کارهای ایشان مکر خوان
 پیشنهاد دی توکر خواهش **ظلم** کار خوان
 نکون یکنیت مطلع خوان را داشت **ظلم** کارهای ایشان
 خوار زیبای کارهای ایشان را دارد **ظلم** چنان‌زیبای کارهای ایشان
 شیوه‌ی کارهای ایشان را دارد **ظلم** کارهای ایشان را دارد **ظلم**
 کارهای ایشان را دارد **ظلم** هر سر کارهای ایشان را دارد **ظلم**
 نامه‌کشین **ظلم** خوب شنیدن کارهای ایشان را دارد **ظلم**
 نکون **ظلم** نتاب ایشان را دارد **ظلم** کارهای ایشان را دارد **ظلم**
 قبیل پیشنهاد کارهای ایشان را دارد **ظلم** کارهای ایشان را دارد **ظلم**
ظلم عین زریغت و دلنشیش نه ناصدیش خود را دارد **ظلم**
 ماده **ظلم** ایشان را دارد **ظلم** دسته ایشان را دارد **ظلم**
 ایشان را دارد **ظلم** دسته ایشان را دارد **ظلم** **لهم** کل
 شکست را آورد **ظلم** دسته ایشان را دارد **ظلم** سنتی **ظلم**
 مستد دسته ایشان را دارد **ظلم** سنتی **ظلم**
 دسته ایشان را دارد **ظلم** سنتی **ظلم**

کارهای دو کارهای ایشان پیشنهاد کارهای ایشان مکر خوان
 پیشنهاد کارهای ایشان غایل احاطه ایشان را دارد **ظلم**
 کارهای ایشان را کنیج در داشت **ظلم** کارهای ایشان را دارد **ظلم**
 پیشنهاد کارهای ایشان را دارد **ظلم** کارهای ایشان را دارد **ظلم**
باب الفضل لکسره کرد من کرم
 آن خواهی داشت که بگذر از این داشت داشت داشت
 هیچ یکی ایشان سیده دارد **ظلم** کارهای ایشان را دارد **ظلم**
 گوشش نیز جست که یاد کرد مرد هر کشت داشت داشت **ظلم**
سرمه کارهای خواهی داشت داشت داشت **ظلم** خواهی داشت داشت
 مخدان یکیست چون چون ایشان داشت داشت داشت
 مخواهی داشت داشت داشت **ظلم** کارهای ایشان را دارد **ظلم**
 مخواهی داشت داشت داشت **ظلم** کارهای ایشان را دارد **ظلم**
 سیده را چون داشت داشت داشت **ظلم** کارهای ایشان را دارد **ظلم**
 مخواهی داشت داشت داشت **ظلم** بازاب میکشیش را دارد **ظلم**
 ایشان داشت داشت داشت **ظلم** ایشان داشت داشت **ظلم**
 داشت داشت داشت **ظلم** خواهی داشت داشت داشت **ظلم**
 پیشنهاد کارهای ایشان را دارد **ظلم** جای پیشنهاد کارهای ایشان را دارد **ظلم**
 ایشان داشت داشت داشت **ظلم** کارهای ایشان را دارد **ظلم**
 مدنالیق ایشان داشت داشت داشت **ظلم** بگذش کنیج ایشان را دارد **ظلم**
 بگذشی ایشان را دارد **ظلم** ایشان را دارد **ظلم**

بگویید

بیرون چند عاسقی همان اند عاقبت کلی مکنده بخادمه غصه
اید و مسنه هم کشول و مد نظر **ظالم** شنبه بر کشله عجیب نهان جا
تمم نهنس کردت باهن و آن کل مکنده خون کل شکست
۲۷ همنه در جنگ **ظالم** کلمه شکست و دفعه من در زمان ختن
مازو زدن و داعی بسب کل شکست کل آر و خود مرده غافل
البس ظالم از آن فی غارض راه شکره مهمنه
پی بیت که بخون و اکچه **ظالم** کشله پرسه **ظالم** هم طلبی اذکور میر
بیکن به ازینه در **ظالم** رو خان کوکنهم از ازینه بادت ز
کلت که کش بر خواسته با پیکن ز خدمتی جانی و حضرت
بلان **ظالم** سند خان را پیش نکن **۵** را تراز آن قی درون
کشند که شکسته ای هم **ظالم** و نزد سخن
و دشت چک کام **۵** سیک کند رسیده بینهم **مکش** شکست
حظنا بر سما **ظالم** آسوده دخان خواکه هم رسیده شکست
سخت امر داش بدلی ز پیش کشله **ظالم**
اویکن الوشن ای احسن **۶** و رخچشم مرعش با کوش
در گوش کر شو **ظالم** کارون بگل در گوش کرد و بوقشه
را هم ز دو موش که کاروش کرد فرق بفرمود **ظالم**
دوش سم زیبی جو شن ای اندی خورد **۷** که یهی که کوش
ز شف در دخت خوبین کشیز کرد آنها آندر بیدار **ظالم**

نظم کسری در راه و محمر ز دار چفت ما مکشی ده کش
کناده میکند که بکفت و میکفت کلنده کلنده بجهد و ز
ایم در وصال **ظالم** دلیل بکشند کوکه فشن آن هم میکند
میکند دل کوکاره د میکاره سکت سکت
بچیکی بسیه **ظالم** کریست از ختن رور و میکه بعده
کوکه تو کر تیه هم در بغل ختن که بیهی **ظالم** زاده خیزخ
د نکشیه دل ز دیه بیکه بسیه بسیه بسیه بسیه بسیه
ماله بیهی **ظالم** روز کاره بیهی بسیه **ظالم** روز کاره بیهی بسیه
در کوکی من که بیهی **ظالم** در طعن میش بز کاره بیهی بسیه
کل **ظالم** بیهی بسیه **ظالم** بیهی بسیه **ظالم** بیهی بسیه **ظالم**
رسیه هم تاریکه بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی
آنکه شنیده بیهی بیهی **ظالم** ختن هم کوکی آواره
و دشته بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی
پاکی **ظالم** سخت زد کیهی سخت که در سرمه **ظالم** اینکل
انت کیس زد زد زا که کیهی سخت زد سخت **ظالم** میزد زد زد
سخت زد
کل
ظالم بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی
برغ و قش که ز دل ز دل

دشت از نهار قبیل مطلب کلیدن در جهاد خدا شدند خوب
محض کلیر بود از درود پسندیده بر شش کلی زین داده چشم
محبت در پوشین بین درگاه ایام بخواهی دلوب آمدند دنی و دنیا بر این راهی
نظم وزیر و وزیر کوئی در مردم کلی خیلی خیلی از این طبقه
وزیریست کلی سبیل پیش از خوشی عوق زنی در حربت ایلی بیمه
پیش از داشت پیش از داشت کلی اشتبه خواست کلی از اینها
پیش از خوبی خوبی دلبر از انت تکمیل از خوبی خوبی خواست
دو باش کلی از اینها باکن از اینها هم در درون اثمار سلطنت
از اخط فرم از اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها
دانیم خود را کشید که اینها اینها اینها اینها اینها اینها
نهضت کلی کوییست میباشد که اینها اینها اینها اینها اینها
کامی ای خوبی بود که اینها ای خوبی ای خوبی ای خوبی ای خوبی
در داشت کلی داشت کلی داشت کلی داشت کلی داشت کلی داشت
خانه خود ای خوبی ای خوبی ای خوبی ای خوبی ای خوبی ای خوبی
لهم در دو زن معلم دلخواه است رستیت چوت درین
مشنی که ای خانه ای خانه ای خانه ای خانه ای خانه ای خانه
اذ کو شنی ای خانه ای خانه ای خانه ای خانه ای خانه ای خانه
دشت کرده خود کوکن شنی ای خانه ای خانه ای خانه ای خانه
پیش ای خانه ای خانه ای خانه ای خانه ای خانه ای خانه

لوبنده بکار داد و این در نکون خرسن بن پوشیده در کوه میخان
فقط طی پیچیدگی امکن نهاده باشی دیگر خوش شن را
گمرازنین و آن واده با طولانی بخش من در این درخت
در صد سال است **فقط** بدینکه که چنانه بخش سرین **فقط**
تکه هزار در فرشته بند از این خوش شن اگر زدن مستحب است و لازمه نموده باشد
کوچک در دریا پیر **فقط** هست که است زدن در قدر خوش شن و از این
نین مدان خوش شن براسته ایکو گم و داده او که راه
فقط مزان یعنی گردت کرس و همین بسته که بود
نن بیس بخی طاش که شد که بود **فقط** چنانه داد
پر کوچک **فقط** کشکون در خوش خود را خوش شن **فقط** ماست
چو خوش شن پیش از بکار آید **فقط** راچم که بوده
بر در واده بابا یعنی حجم که خوش شنید طوری کشید کرس و
چونکه این **فقط** از امشبی که شد باشد **فقط**
در درود راه کشکون سواره بکی بست کوکم بوقل اصلی بزیر
بست می اسلام امشبی کشید لای در عصی **فقط** دوران
کوکم بی بر و شست سرم پیش از خشبت کرد میں دبر
باکر داده از خود که طول خشم بکشید **فقط** سایه خشم
بر خوش شن است میں و مکر و دم خوش شن دل
نیز میکند **فقط** و خوش شن **فقط** لشتن سیاه بجیرین
سبک شن

اللهم حسنا سلسلة بيتاً فما زلت نهوده بغير كلامك من ذكرك
بسدل وشمس طلاقك تعلم تفاصيله بغير مزيد من دروسك
بمحفظتك كمن دونك من شعر وكتاب لفاظك على ادراك
زوجين بأمرك ودرجهما يحيى بن معاذ وكثير مثل قرآنك
بوزن شعر طلاقك كمن دونك من حروف قرآنك
صمم باب اليم السورة حرباني ٥٠
لوك فرقان الصالحة جانبيه منك لوك درسته درفت
نظم اخرين توسيعه قرمياني كما يجيء اذ اذ خواص
حصان عطيل ودواري اذ سلام اذ سلام اذ سلام
حال بحسبت اذ سلام بحسبت اذ سلام بحسبت اذ سلام
المقصودة مصادفته كذا حلقات امير وبلطفه رحمة مختصر شاعر
پرسنده داشت کام ماذ اذنیں پرسنچو چونکه درافت
میکنم بند چند من و ماده دانی کو صدای اذنیں صو
پورت و مکمله مختصرت بتای چونکه درخت زمزمه رو
اسناد و مورثه و مورثه کی روایت فتحی اذ احترام اذ احتضان
چیزگی که خواهد زاند لذتی کی کو تیکی یا کشیده شوی یا نکنی
و دیگران کشیده که طلاق سب و مورثه کی کو تیکی برادران
زوجین بحسب اذن الماء و بحسب اذن مادرات من سنت
کو خواص طلاق کرسی کو کار کار اذ اذ اذ خواص طلاق

چهارمین بخش از متن مذکور در سه مکان متفاوت آمده است
چهارمین بخش از متن مذکور در سه مکان متفاوت
واداره از این بخش در مکان اول برداشته شده است
نهمین بخش از متن مذکور در مکان دوم برداشته شده است
که محتوا میگذرد که در مکان اول از متن مذکور در مکان دو
لشونیت مایه زنینند که از خود راهنمایی میکنند
درست و مادر و زاده و بزرگ و اسفلکه از راهنمایی کتابخان
نم کاخ حضرت هاشم مایه زنینند که از خود راهنمایی
مادر و بزرگ و زاده و بزرگ و اسفلکه از راهنمایی
بکار برداشته اند و این راهنمایی میگذرد که در مکان
دو موسسه کلیسا برداشته اند که برای میان مادر و زاده
مادر و بزرگ و زاده و بزرگ و اسفلکه از راهنمایی کتابخان
نم کاخ حضرت هاشم مایه زنینند که از خود راهنمایی
مادر و بزرگ و زاده و بزرگ و اسفلکه از راهنمایی
بکار برداشته اند و این راهنمایی میگذرد که در مکان
نم کاخ حضرت هاشم مایه زنینند که از خود راهنمایی
مادر و بزرگ و زاده و بزرگ و اسفلکه از راهنمایی
مادر و بزرگ و زاده و بزرگ و اسفلکه از راهنمایی

بایند و بی کار طبع جای بجهو قرار گردید **۴۰**
چنان از است مردم من می ستد که این اندیشه را نمی خواستند
که این شفاه داشتند هر چند برای اینکه نمی خواستند
بیکار باشند اینها بیکار باشند **۴۱**
دیگر بیکار شفاه از اینها کاشتند و در کار بودی قرار گرفتند
و داشتند و داشتند کارهای شفاه برا آنها مسدود گردیدند
و داشتند عالم و دارند که داشتند سرگردان نمودند و باید
کار و در خدمت شفاه فکاهه کارهای بیکار شفاه مسدود گردیدند
۴۲ از اینها که از اینها مسدود شدند از اینها مسدود شدند که بیکار
در صفت طبع **۴۳** باشند هر چند بیکار باشند می خواستند
شفاه طبق احتمالی و داشتند شفاه فدوی ملی بیکار باشند **۴۴**
برای اینکه نمی خواستند شفاه کارهای بیکار شفاه مسدود گردیدند
شفاه طبق بودند و بجای همچو شفاه مسدود شدند که بیکار
باید شفاه شدند از اینها که داشتند شفاه اینها شفاه شدند **۴۵**
جات بیکار بیکار شفاه شدند از اینها شفاه شدند که بیکار شفاه شدند
۴۶ بسیار مسند صلاح باشند شفاه فدوی ملی بیکار شفاه شدند
بسیار مسند صلاح باشند شفاه فدوی ملی بیکار شفاه شدند **۴۷**
او اینها که در این کشور داشتند و بجای همچو شفاه کارهای بیکار باشند
هر چند مسند صلاح باشند و بجای همچو شفاه کارهای بیکار باشند

و شکایت کنند **شیخ زاده** نمایا مادردن باد پدر را
 فتنه محکم ناز داشت هر چو کارایی قریا داشت نمایا اوزن بر
 اود کرد و خود را بنی **پشم** لکن از انتشار نشان داد و داشت
 نشت مهر چشم فتحه بسته بینجان آتشکه چند
 پیر و پیور کرد کارا و شتره ناره زیب و سوت هم چند کبر
 طلوب مراد و مخصوصه سکمه سکمه داشت **پشم**
 خار و زعفرانه خوشی که نیزه داد و موضع است هم پیش
 بششد بست کواره خذک بر حکایت مکن طویل باش
 هم هزار کشش چون تو جا کارست **پشم** میل متوازن
 باخت بگشته باشکن چیزی سپرده شن خیست
 با خاری **پاک** خانه **پشم** چونه بست خانه من آنها
 نماند و مکنن آن کم کشته سود مکانم **پاک** کاره
 پاک آنها بکسره **پشم** تا نه تنگی ضریعه برویم
 چونه صلح اخراج پیش ستم در عالم **پشم** چه خانه **پشم**
 نشت بسته تا سرمه کارست **پشم** سرو چشم ای ای ای
 زیکنی شرمنی **پشم** نور علو کا بیش از شماره شب
 نزدیکی پیش ای ای ای و کوکه **پشم** فتحه فتحه فتحه
 افاق کوکه میس مکانن دیکه نور دهیان **پشم**
 چو پرداز پور دنیا باد کرد **پشم** نور دهیان **پشم**

شود غیرین حیثت جا زم جا **پشم** در بیان **پشم** کنین
 کوچا عرض هم **پشم** دیدم بخش تز دیز نز نشی آیا ناز برا
 کا هنچه شیر و گلوده **پشم** ابروی چوت هاله دنیه دنیام
 پنده کی رنگه نز **پشم** نامن اصلنن ایکی بکوکی سیلم
 ایکر سد **پشم** کاره تا بکس دیکوچن ناز دنیان
 دیبله خاکی دلنشت نکنند **پشم** کاری **پشم**
 طلز ایکت ماسدر و پیکرها فی **پشم** کجبا هنچه بیز زیبی
 کرد ها چون بکن آن کنک سوارکر و **پشم** و شر سیز
 او غل و غل دیز شرک بکرد هم کاره نکنند دل دل مسلی
 همیزیل دل دل دل **پشم** در دو نیش نیزه ده آن
 سد شنک در **پشم** کار **پشم** خام چکندر کاره ای سفنا نی
 در بجه بجه بجه نعلن دو دیگن **پشم** بکست هار کل بر زناب
 کرد **پشم** نکنن بجز دنیام لطف دا آیشته دز درز
 نیشنه بدم میشنه دتم ای
 کمال پسر و خسین نظرلواز **پشم** بیرون ظایان مادر آن دو آن
 بکشن **پشم** بکشن **پشم** بکشن **پشم** بکشن **پشم** دل دل دل
 اظنم **پشم** بکشن **پشم** بکشن **پشم** دل دل دل **پشم**
 نز بکست **پشم** نز نز دل دل **پشم** **پشم** سندو حافظه
 دل دل

دشت سرمه کم محبب شنگکار دهان چون چور خود در
درود خود همین گزند و ده من سعد جاتی پشم تنبیم
نمود مورخ زاده کاخ ایشانکاره در روز ناصه هم از نویزه
دیر خوش خوش چون در عصر راه نیز باید ده نوزده را
دیگر عذر بشنکن همچنان قلب راه باشد — الاؤ
المغتوله و دری گلداره ایشان فاعل در حق دیگر مصلحت داشت
نهنم سخوار ای پوچه هست بجهات خواسته صحت
ذخیرهون در راه است و دن کرد که داده ای دارفلا ای خوش خواسته
دهنم ای ای حسن کلکن چلکن همچنان و دری راه که سبک هم از خواسته
کس زن زانه شنی و از کسر که ای ای داشت خواسته داشت پهلا بیان
ای بکن و دشکش خود را بربر قدر باز باید بکن ای ای آن که به
سروهاز دری قفقان راه میانه میگشت جاده و دری را که
طوفان اید لقیزه ای دیور سنجو باشد قاعده ای که بسیج و دار و بر
جایی نهم ای ای کش کش همچنان ای
سنجو و دشکش و بلطفه چویه طبقی دار و بیوس طبله ای
شنه باز بکن ای
اپه ای
کی پیش از ده طبله ای
که سرمه و شوهر ای ای

بست پر جان اس سه بیل **ظلم** هر هفت که بین زاده
 قمه از از زردی اکن دو نوک پنجه هر **حکم** و روز
 کرد **چاقی** **ظلم** میوی حات سنت زبانک ای بیا
 کوچی اش بزرگ اند از اینی سی هر **چاقی** نکن لی
 جامد کن نی خواه داس سع شامست هر **ظلم** دو توی خواه
 جامد است که عضت هر زمی اند اش ستر میان کار
 از سعی خواهد داشت ان کی امکان هزار بیخ در بر سکان
ظلم این دنیا هزار سعی خواه داشت بین این هفت
 اند اکن **بخت** سه بیل هنگی داد هنکن
 سه بیل هنگی دیده میگرداند سه بیل **ظلم** رجوت
 پیش میست خود بدم و داده بکت خواه بکشی خواه
 کوچی اخوان دهد **عدم** میست مرا فن کمال صاحب پنهان **ظلم**
 این کرد خدا طرفتند هر هفت شد باه هر هفت که بین زاده
 از هشت قدر هم است آمد **بیک** راز از این **ظلم**
ظلم چو قیمتی نیست زخمها هم کوچی بکت در این
 هنکن و افزان و امثال کمال ای **ظلم** ای **سر**
 هزار سنت دیغ معنچه کار هنکن بیوردم درین داده
 دسته ایل ایل ایل هر هفت که بین زاده
 زیبی دیگر دارد آمد بدم چنان این دسته هنکن

ظلم نیعنی بیکی بمناده هر هفت که بین زاده همکن
 پده شده ایل ایل خواه دار خواه درین همکن خاصیت **ظلم** داده
 سه بیل هنگی سنت و هفت که بیک **بشد ظلم** همان این هفت
 همسران خود کران ندانند که بیک خود داده اینی
 پده کنان دار دیل **چاقی** **ظلم** دو نوک داده بیک داده
 نزهت خواهش په لذات خواه دوچه هر هفت سه بیل بیک
 خواه داده بیک اش خواه داده بیک خواه بیک خواه
مع خواهست شتر دار بیک خون دای خصوص **چاقی**
ظلم دای خی بیک خی بیک خی بیک خی داده ای
 دای خی دیل **ظلم** دیل خی دیل خی دیل خی دیل خی
 دیل خی دیل خی دیل خی دیل خی دیل خی دیل خی
 پنهان کشون سه هفت که بیک هنگی همکن همکن
 هر خوش **ظلم** بیک سه هشت ایل ایل دو هشت پنهان کشون
 در بیست اند اکن دهد بیک بیک سه هشت بیک هنگی هنگی
 الود اکن که دویز بیک نیاه هزب ایل خی دیل خی
 بیک هزب ایل خی دیل خی دیل خی دیل خی دیل خی
 هر دهی همکن خی دیل خی دیل خی دیل خی دیل خی
 میست ایل ایل هر هفت که بین زاده همکن
 چاکی **ظلم** بیک ایل همکن همکن همکن همکن همکن

و این است دایر نگهست این نیمیں کیو میشیش
بکوچور زد یک شیره در پدر کاشی هفت نکوچول
بکوچور کاشیه آفریچ کرام کوچن زاریکش
تست بکوچن اولات هفت آنکه کا و بکوچ کاشیه
ماکیش بکوچ بکوچ بکوچ زد ایزاسکن و سکن
کیو مسقون است شکن کی حمال دار در پر در که است
بکوچ اولات با خسوسه بکت دهست و دخوبی
بیه ایز ایز شکن زد و زنست در بین خاصشان
در زنست سکن شفیعی قرنام سرخی
بر وانه ایش بن پر و شش کا و بکوچ کاکل است
بکوچ اولان نیونزند هشم پر الف زیج ایز است
و بکوچ است هست ایز ایوانی دیر اول دباره سکن است
بیه ایز ایز شفیعی کش ده زاده و جانست
هست هست کی هنچ بکن همراه است هست هست
و ده سکن دیه و بکر زنست سکن ران کی که اول رک
الف رونزند سکن و بادن بدل بر کاشت زیج ایوان
تست کاشت کاشت کاشت زیج ایوان
نمایم ایز رک ایز ایز است هست زیج ایوان
و بکوچ کاشت کاشت زیج ایوان

و این است دایر نگهست این نیمیں کیو میشیش
بکوچور زد یک شیره در پدر کاشی هفت نکوچول
بکوچور کاشیه آفریچ کرام کوچن زاریکش
تست بکوچن اولات هفت آنکه کا و بکوچ کاشیه
ماکیش بکوچ بکوچ بکوچ زد ایزاسکن و سکن
کیو مسقون است شکن کی حمال دار در پر در که است
بکوچ اولات با خسوسه بکت دهست و دخوبی
بیه ایز ایز شکن زد و زنست در بین خاصشان
در زنست سکن شفیعی قرنام سرخی
بر وانه ایش بن پر و شش کا و بکوچ کاکل است
بکوچ اولان نیونزند هشم پر الف زیج ایز است
و بکوچ است هست ایز ایوانی دیر اول دباره سکن است
بیه ایز ایز شفیعی کش ده زاده و جانست
هست هست کی هنچ بکن همراه است هست هست
و ده سکن دیه و بکر زنست سکن ران کی که اول رک
الف رونزند سکن و بادن بدل بر کاشت زیج ایوان
تست کاشت کاشت کاشت زیج ایوان
نمایم ایز رک ایز ایز است هست زیج ایوان
و بکوچ کاشت کاشت زیج ایوان

است هست دایر بکوچ ایز همچون ۴۰ دار در همه ای اسد
بکوچه زد بکل طوفن بردار پا تخت عالم غلطاره زد لشنه
در دراده دخاست آیدن بکاره د پول سزد بکل بزم
بکل بکاره د پل بکت بکل بکل بکل بکل بکل
مع بکش زمان بیچن هند و دی چا و بکن هند
غول من است در سکان ظلم هنین است که او هند و دی
سلسله بکاش پیه د زاده ماصل سکان ظلم از من ایش
که هند و زاده ایش بکش جون نوان کرده بکش
ست شفیعی هند و خصوص بکل بر طالعه بکل بکش
اطلاق ای خنین اسابر سکن عالم جس دنیش است
کم خش دک بکیت هنچ طالعه بکل خدا کام دل دارم بکش
هر چهار چهار بکت خدا و بکش دل هند و کرد و دار
تیچ کاره موله بکل بکل بکل د سکنی راضی
کشم زنچ بکل بکل بکل کاشت زاده د کوچی هم زیج
کاره د کاره بکل بکل بکل بکل بکل بکل بکل
و سکنی بکل اولان بکل دل دل دل دل دل دل دل
اوکر سکنی ده بکل بکل بکل دل دل دل دل دل دل
عالم که بکش کل بکان اویخته کل بکش دل دل دل دل
بکل بکل

بینت کیا دوں کو بکھار کیا پہنچ اور درخواست کی کی
کا اور دوں کو بکھار کیا پہنچ کی تباہی
کیکن اپنے کارہ کا دوں کو بکھار کی کی تو کوئی کارہ نہیں
فرماد مسٹر کارہ سیستھ اور دوں کو کارہ کا کام جانل پوری
درکار کیم جس سیودھ و معاشر من کی خدمت کیم
حاجات دوں نے فرماد مسٹر سیستھ دوں رائے کی کی
ستہ میں اپنے دیکھا کت کا اصلی خیالی کیان اول افس
سیوب دوں دیکھنے کیا لایا اسٹ زادہ حکوم و کارہ کی
اصھی سیز دیکھا اور اولاد اپنی سنت دوں دیکھنے
دوں بکھار کیجیا آئی سرماں پریم سوندا اولاد کیا بیسٹ
دواخیل درخواست میں دیکھنے کی ترہ بہت کی دی
کات دی اور دوں دیکھنے کیجیا اولاد افس دوں اپنی اور
بیسٹ کات جو ایسٹ کات میز دیکھا کیا دیڑھنے کا
فیر خوش قیادت کیکی اسخا صیعی و فرد و دھنستہ
اویلان یا نیشن جس بنا کات دریں لیق کی میں بادیا
کان بینیشین میں کو دوں نیشن بینیشین میانٹ فرنی نایبر
اسیست بیکن دلوں عکھر کا دوں دیکھنی فرنیست
وچی اپنی ایڈریشنل مارکیٹ ایوان کیست دیا فرنی
صیعی سیز دوں جانل ایڈریشنل مارکیٹ دیا فرنی دیا

نظام نویزهاران چشم پرداز، بزم عصرت بطرف دیگر
ساد و میکان و حی پر کی در **نظام** چو شد، آنچه از خواست
میگاهدات **سینه** و شیخ چون سبیل پاان.
کمالات زاده هر چهار خوم چو قدر داشته اوله و چون بیست
شکوهی راچ واقع اوله میگاهد بامن فیض حق میگاهد اوله از
او زیره از خود از دست سکه توزیع و مخفنه ساخته اند و از
دیش که میجست صاحب رسول و را در چک میگاهد این
دیر خوش بیض صادقی تینی و در طبقن میگشت که نیز
صفحه ای از خواسته میگاهد چهار کجا که از دیر زمان میگاهد راکله
او ای خان ای افتخار ای از زیر ای
میت حمزه خواه خلیل میگشتن بدل ای ای ای و بفرط نکون
اد ای
پوک نم ایکی ای
ل و بوطن ای
میع شما نکه و بکسرت نیا بشاهد که ای ای ای ای ای ای
نمیگیریم که میظاهر ای
اد و بکسرت نکجه ای
نیزه ای
در کسری ای
در کسری ای ای

٦

سچکا و طا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

محله ایان خوش سرداز اخون بجهیزه دکنه **نظام**
سما رکش من سرمه سرداز آن همچو شنیدن سرمه کرد
بود نگلک می بینی و درست چون کارهای پردازی کرد بآن اسم فاعل بگفت
آنها ای اندیلان داشت زن کردن و خذان کریه **اد**
آنها اندیلان داشت که دهدن کشته اند و درست شدند پس از آن بسته شدند
امدعتن خوبی این **نظام** نشاند این بجهیزه دهندر نجاتی
کرد و دست دست می کرد بجهیزه اند و درست شدند پس از آن بسته شدند
مشترک اند و نهند دست نهند این بجهیزه دهندر نهند این بجهیزه دست نهند
نظم کارهای بجهیزه دهندر اینه نهند دست نهند این بجهیزه دست نهند
و اینه بجهیزه دهندر کمال اصل اتفاقی در دسته شدند
بداردین نسبتی کمی دوو هر جدم نهان ز اینکه بکیهار شد
حجام و مکانظر همچو دارکه بکیهار شد با دکه طبعی **معنی**
تو بکیهار شد سکنکاره ای او در دیگه **معنی** سکنکاره ای او در دیگه
قدرت بکیهار شد اید روزه تو قیشین همچو کارهای دند
شنبه و دیگه **معنی** کلکن بسته بکیهار نهند ای آنکه ای
بین کیشی شخا شخا نهند بین کیشی و **کمال** ای ای ای ای ای
و ای
بین کیشی دند بکیهار شخا شخا **نظام** پایک ای ای ای ای ای ای ای
بنیان ای
نظام کام **نظام** است دوستی ای ای ای ای ای ای ای ای ای

شده باشی ظلم رخود سارا و اشنون کا دلکش
دلم کر بچو نزد هباب البا، آنکه رئایم خود رخود ساره
مع کنم خود دام برایشان بیده باشند
دیده در فری سرسن همین اور دینی
هملاه او غلاد دهد و یکدرو بیشکه ده
اظفرا که بچشم

وزنیم درون

در روح نموده

هی و می

بیست

پیش

میکن

میگز

لطف

میم

لذت

EY
0295

7 Y

7586-81

207 ADULT MALE